

Ikt. sz. KVB/3-4/2014.

KVB-1/2014. sz. ülés
(KVB-1/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Költségvetési bizottságának**
2014. június 3-án, kedden 9 óra 38 perckor
az Országház Delegációs termében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Napirendi javaslat:	3
Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása	6
A bizottsági alelnöki helyettesítési sorrend meghatározása	6
<i>A napirendi pont lezárása</i>	7
Döntés az Oroszországi Föderáció kormánya és Magyarország kormánya között a Magyarország kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat részletes vitájának lefolytatásáról	7
Dr. Szűcs Lajos szóbeli kiegészítése	8
<i>Döntés a bizottság csatlakozásáról</i>	8
Varga Mihály miniszterjelölti meghallgatása	9
Varga Mihály tájékoztatója.....	9
Kérdések, észrevételek	13
Varga Mihály válaszai	17
<i>Döntés a miniszterjelölt alkalmasságáról</i>	23
Dr. Seszták Miklós miniszterjelölti meghallgatása	23
Dr. Seszták Miklós előadása	23
Kérdések, észrevételek	28
Dr. Seszták Miklós válaszai	32
<i>Döntés a miniszterjelölt alkalmasságáról</i>	36
Az üzemanyagok árának csökkentésével kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat, valamint az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása	36
Az előterjesztő szóbeli kiegészítése	37
<i>Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről</i>	37
Az ülés bezárása	37

Napirendi javaslat:

1. – Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
2. Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt kinevezés előtti meghallgatása (Az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 44. § (2) bekezdése alapján)
3. A bizottsági alelnöki helyettesítési sorrend meghatározása (A HHSz. 109. § (2) bekezdése alapján)
4. Az Oroszországi Föderáció és Magyarország kormánya között a Magyarország kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat (T/140. szám – döntés részletes vita lefolytatásáról a HHSz. 32. § (2) bekezdése alapján)
5. Döntés képviselői indítvány tárgysorozatba-vételéről:
 - a) Az üzemanyagok árának csökkentésével kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat (T/118. szám – Mesterházy Attila, Tóbiás József, dr. Harangozó Tamás Attila, dr. Botka László, Kiss László, Burány Sándor, Kunhalmi Ágnes, Demeter Márta, Hiszékeny Dezső, Harangozó Gábor István, Heringes Anita, dr. Legény Zsolt, Velez Árpád, Tukacs István, dr. Tóth Bertalan, Lukács Zoltán, dr. Bárándy Gergely, dr. Józsa István, Szabó Sándor, Tóth Csaba és Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - b) Az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/119. szám - Mesterházy Attila, Tóbiás József, dr. Harangozó Tamás Attila, dr. Botka László, Kiss László, Burány Sándor, Kunhalmi Ágnes, Demeter Márta, Hiszékeny Dezső, Harangozó Gábor István, Heringes Anita, dr. Legény Zsolt, Velez Árpád, Tukacs István, dr. Tóth Bertalan, Lukács Zoltán, dr. Bárándy Gergely, dr. Józsa István, Szabó Sándor, Tóth Csaba és Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) képviselők önálló indítványa)
6. Egyebek

Az ülés résztvevői:

A bizottság részéről megjelent:

Elnököl: **Burány Sándor** (MSZP), a bizottság elnöke

Dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Tilki Attila (Fidesz), a bizottság alelnöke

Dr. Hargitai János (KDNP), a bizottság alelnöke

Schmuck Erzsébet (LMP), a bizottság alelnöke

Bodó Sándor (Fidesz)

Boldog István (Fidesz)

László Tamás (Fidesz)

Pogácsás Tibor (Fidesz)

Tasó László (Fidesz)

Witzmann Mihály (Fidesz)

Dr. Szakács László (MSZP)

Helyettesítési megbízást adott:

Rácz Róbert (Fidesz) Bodó Sándornak (Fidesz)

Meghívottak részéről:

Hozzászólók:

Varga Mihály nemzetgazdasági miniszterjelölt

Dr. Seszták Miklós nemzeti fejlesztési miniszterjelölt

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 38 perc)

Az ülés megnyitása, a napirend elfogadása

BURÁNY SÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Szeretném tájékoztatni az érdeklődőket, illetve a bizottság tagjait, hogy Varga Mihály miniszter úr meghallgatása a minket megelőző bizottságban a tervekhez képest elhúzódott, ezért a bizottsági ülést nem tudjuk időben elkezdni. Ugyanakkor arra tennék javaslatot, hogy a bizottsági napirendi pontok cseréjével azt a munkát, amit miniszter úr meghallgatásáig el tudunk végezni, azt próbáljuk meg elvégezni.

Sok szeretettel köszöntök mindenkit, ez az első ülése ebben a ciklusban ennek a költségvetési bizottságnak. Minden képviselőtársamnak, alelnök asszonynak, alelnök uraknak ehhez jó egészséget és jó munkát kívánok. Szeretném tájékoztatni önöket, hogy az ülést megelőzően konzultációt folytattam alelnök asszonnyal és alelnök urakkal, néhány javaslatot ennek a konzultációnak az eredményeként meg fogok majd tenni. Azt javaslom, hogy szavazzunk a napirendi pontokról. Ez egyúttal lehetővé teszi azt is, hogy a helyettesítések ügyében tisztán lássunk, illetve a bizottság határozatképességét meg tudjam állapítani. Eseti képviseleti megbízás érkezett írásban hozzám, Rácz Róbert képviselő úr adott eseti megbízást Bodó Sándor képviselő úrnak.

Tisztelettel kérdezem, hogy az írásban kiküldött napirendi pontokat azzal a változtatással, hogy vegyük előre a különfélék közül az alelnöki helyettesítésre vonatkozó napirendi pontot, a bizottság támogatja-e. Kérem, aki egyetért a javaslattal, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm szépen. A bizottság egyhangúlag támogatta ezt a napirendi javaslatot. Egyúttal megállapítom, hogy a szavazati arányok ismeretében a bizottság határozatképes.

A bizottsági alelnöki helyettesítési sorrend meghatározása

Az alelnöki helyettesítésről nem alakult ki végül is konszenzus. Az előzetes konzultáció során arra tettem javaslatot, tekintettel arra, hogy a bizottságnak hagyományosan ellenzéki elnöke van, hogy a helyettesítés sorrendjében először alelnök asszony következzen a sorrendben, aztán pedig a Fidesz-KDNP-frakció a maga által meghatározott helyettesítési sorrendnek megfelelően lássa el a helyettesítést. Tájékoztatást kaptam arról, hogy ez ügyben a Fidesz-KDNP-frakció részéről az álláspont tekintetében módosulás állt be. Elnökként változatlanul azt tartanám szerencsésnek, ha alelnök asszony helyettesítene távollétemben, természetesen a bizottság bármely tagjának van lehetősége ezzel ellentétes javaslatot tenni.

Tisztelettel kérdezem, hogy van-e erre vonatkozó javaslat. Igen, van. Szűcs alelnök úrnak adom meg a szót. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök úr. A javaslatunk a következő. Az általános helyettesítési rendben jómagam, Hargitai János, Tilki Attila és Schmuck Erzsébet következzen. Ezt a javaslatot kérem, hogy elnök úr szavaztassa meg.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Akkor először a módosító indítványt teszem fel szavazásra. Aki Szűcs alelnök úr javaslatával egyetért, kérem, kézfelemeléssel szavazzon! *(Szavazás.)* Köszönöm. Tíz igen. Ki nem értett egyet a javaslattal? Három.

Tartózkodott valaki? *(Nincs jelentkező.)* Az előbb még 14-en voltunk. *(Jelzésre.)* Rendben.

Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, 3 nem ellenében azt az alelnöki helyettesítési sorrendet döntötte el, hogy jómagam távollétében első helyen Szűcs Lajos alelnök úr, második helyen Hargitai János alelnök úr, harmadik helyen Tilki Attila alelnök úr, negyedik helyen pedig Schmuck Erzsébet alelnök asszony következik.

A napirendi pont lezárása

Köszönöm szépen. Az első döntést meghoztuk. Szeretném a különfélék között még szóba hozni, hogy az országgyűlési törvény 21. § (2) bekezdése értelmében kötelező létrehozni az úgynevezett ellenőrző albizottságot, amelynek nemcsak a bizottság feladatkörébe tartozó törvények végrehajtását, annak társadalmi és gazdasági hatásait, hanem a deregulációs folyamatokat is figyelemmel kell kísérnie. Ugyanakkor a bizottság létszámáról, összetételéről, elnökéről, alelnökéről vagy alelnökeiről, ha több van, természetesen még nem alakult ki javaslat. Erről konzultációt sem folytattam az alelnök asszonnyal és alelnök urakkal. Ezért arra kérem a bizottságban képvisellel rendelkező frakciókat, hogy ezzel összefüggő javaslataikat juttassák el hozzám. Ennek ismeretében - egy konzultációt követően - pedig javaslatot fogok tenni az ennek megfelelő ellenőrző albizottság felállítására, ha ez így megfelel. *(Látható egyetértés.)* Köszönöm szépen a tudomásulvételt.

Még egy bejelentésem lenne a különfélék között. A NAV 2013. évi évkönyvét és az Állami Számvevőszék 2013-as szakmai tevékenységéről szóló tájékoztatót kiosztottuk a bizottság tagjainak. Minden képviselő hölgynek és úrnak ezt meg kellett kapnia, úgyhogy tanulmányozásukhoz jó munkát kívánnék.

Miután az „Egyebek” között több javaslatom nincs, megkérdezem, hogy az „Egyebek” között kinek van még. *(Dr. Szűcs Lajos: Nem az „Egyebek” között.)* Jó. Az „Egyebek” között van-e valakinek kérdése vagy észrevétele? *(Senki sem jelentkezik.)* Nincs. Akkor a különfélék napirendi pontot lezárom.

Megadom a szót Szűcs alelnök úrnak, parancsolj!

Döntés az Oroszországi Föderáció kormánya és Magyarország kormánya között a Magyarország kormányának a magyarországi atomerőmű építésének finanszírozásához nyújtandó állami hitel folyósításáról szóló megállapodás kihirdetéséről szóló törvényjavaslat részletes vitájának lefolytatásáról

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Azt kezdeményezem, hogy a miniszter úr megérkezéséig ne tartsuk itt hiába a bizottság tagjai, vegyük elő a 4. napirendi pontot. A törvényjavaslat amúgy is csak egy olyan kérdést vet föl, hogy a bizottság csatlakozik-e a szerződés kihirdetéséhez avagy nem. Úgyhogy ezt szerintem addig meg tudjuk tárgyalni.

ELNÖK: Köszönöm szépen a javaslatot. Szeretném megkérdezni, hogy a kormánynak van-e jelen lévő képviselője. *(Az elnök és a bizottság munkatársa egyeztet.)* Azt az információt kaptam, hogy tekintettel arra, hogy a kormány képviselője a napirendi pontok eredeti sorrendjére készült, ezért jelen pillanatban nincs jelen a kormány képviselője, aki a törvényjavaslat tárgyalásánál kormányálláspontot tudna ismertetni.

Ez házszabály szerint nem akadálya ugyanakkor a napirendi pont megtárgyalásának, bár én aggályosnak tartom, hogy egy ilyen fajsúlyos napirendi

pontot a kormány álláspontjának ismerete nélkül tárgyal meg a Költségvetési bizottság. Megkérdezem, hogy az információ ismeretében alelnök úr a javaslatát fenntartja-e. *(Dr. Szűcs Lajos: Fenntartom.)*

Ebben az esetben erről természetesen szavazást rendelék el. A bizottság feles többséggel rendelkezhet úgy is, hogy bár a kormány képviselője nincs jelen egy ilyen hosszú távú, Magyarország sorsát sok évre eldöntő törvényjavaslat bizottsági vitájánál, a bizottságot ugyanakkor ez a távollét - a véleményemmel ellentétben - nem feltétlenül kell hogy feszélyezze.

Kérdezem tehát, hogy a bizottsági tagok közül ki ért egyet alelnök úr javaslatával. *(Szavazás.)* Látható többségnek látom. Ki az, aki az én aggályaimmal ért egyet? *(Szavazás.)* Három.

Megállapítom, hogy a bizottság többsége ezzel a napirendipont-cserével egyetért. Szeretném megkérdezni, hogy képviseli-e valaki az előterjesztőt. *(Senki sem jelentkezik.)* Nem. *(Dr. Szűcs Lajos jelentkezik.)* Alelnök úr jelezte, hogy képviseli az előterjesztőt.

Parancsoljon alelnök úr, megadom a szót.

Dr. Szűcs Lajos szóbeli kiegészítése

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke: Azt gondolom, hogy a törvényjavaslat viszonylag röviden tárgyal arról, hogy a Magyar Köztársaság és az Orosz Köztársaság között létrejött államközi megállapodás alapján a szerződést milyen feltételekkel kell és lehet megkötni. Tárgyal arról, hogy milyen időben történik meg a hitelfelvétel, mire használják ezt a hitelt: Paks bővítésére. Ez az elmúlt időszakban elég sokszor szerepelt már a médiában és a parlament előtt is. Ez ennek az államközi megállapodásnak a megerősítéséről szóló javaslat. Azt gondolom, hogy ezt támogatni lehet és javasolom is a bizottságnak.

Egyébként is arról kell döntenünk, hogy a bizottság csatlakozik-e azon bizottságokhoz, amelyek tárgyalják ezt a törvényjavaslatot, úgyhogy én azt a javaslatot teszem, hogy a bizottság csatlakozzon.

ELNÖK: Köszönöm szépen az előterjesztő észrevételeit. Kérdezem a bizottság tagjait, van-e kérdés, észrevétel az elhangzottakhoz. *(Senki sem jelentkezik.)*

Amennyiben nincs, annyit tennék ehhez hozzá, hogy a bizottság most nem magáról a törvényjavaslat általános vitára történő alkalmasságáról határoz, hanem arról, hogy csatlakozik-e a részletes vitához. Ebben a kérdésben alelnök úr kezdeményezésével egyetérttek: a bizottság csatlakozzon a törvényjavaslat megtárgyalásához.

Döntés a bizottság csatlakozásáról

Kérem, hogy aki a javaslattal egyetért abban a formában, hogy az 1-4. §-ig terjedő valamennyi részére terjedjen ki ez a bizottsági vita, kézfelemeléssel szavazzon. *(Szavazás.)* Köszönöm szépen.

Egyhangú döntéssel a bizottság úgy döntött, hogy csatlakozik a részletes vitához az 1-4. §-ig tartó részek tekintetében.

Ezt a napirendi pontot lezárom. A miniszter úr megérkezéséig szünetet rendelék el.

(Szünet: 9.50 órától 10.09 óráig.)

Varga Mihály miniszterjelölti meghallgatása

ELNÖK: Tisztelt Bizottság! Folytatjuk ülésünket. Tisztelettel köszöntöm Varga Mihály miniszter urat. Ahogy a bizottsági tagokat korábban tájékoztattam, az előző bizottsági meghallgatás a tervezettnél hosszabbra nyúlt, ezért késett miniszter úr a költségvetési bizottság üléséről, de most már semmi akadálya nincs annak, hogy a miniszterjelölti meghallgatást a költségvetési bizottság elkezdje. Tájékoztatom a sajtó munkatársait, hogy a bizottsági ülésről, a meghallgatásokról a zárt láncú tévéközvetítésen keresztül szerezhetnek tudomást, ott tudják figyelemmel kíséreni. Itt, az elején egy-két perc erejéig természetesen megadjuk a lehetőséget vágóképek készítésére. A miniszterjelölt úr meghallgatását követően egy rövid szünetet fogok elrendelni a következő meghallgatás előtt, tehát a sajtó képviselőinek lesz lehetőségük közvetlenül a bizottsági terem előtt kérdéseket feltenni, amennyiben erre igény van.

Tisztelettel kérdezem, elegendő volt-e az idő a sajtó munkatársai számára a munka elvégzésére. *(Jelzésre.)* Köszönöm szépen a sajtó munkatársainak a részvételt, a továbbiakban pedig a tévén keresztül kísérhetik figyelemmel munkánkat. *(Rövid technikai szünet.)*

Amennyiben a sajtó képviselői elhagyták a termet, még egyszer tisztelettel üdvözlöm Varga Mihály miniszter urat miniszterjelölti meghallgatásán. Tekintettel a csúszásra, azt a menetrendet javaslom miniszter úrnak és a bizottság tagjainak is, hogy az elején egy tömör összefoglalóját adja azoknak a gazdaságpolitikai elképzeléseknek, amelyeket miniszterként szeretne megvalósítani, ezt követően a bizottság tagjainak lehetővé válik kérdések és észrevételek felvetése, ezt követően miniszter úr válaszolna ezekre a felvetésekre, illetve eleget tenne az érdeklődésnek. Ezt követően pedig a bizottság döntene arról, hogy miniszter urat miniszterjelöltként alkalmasnak tartja-e az újrázásra.

Amennyiben ez a menetrend elfogadható, átadom miniszter úrnak a szót. Parancsoljon!

Varga Mihály tájékoztatója

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszterjelölt: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Igyekszem röviden összefoglalni azokat a legfontosabb pontokat, amelyek a következő, fogalmazzunk úgy, lehetséges miniszter időszakom előtt állnak, és amelyekre mindenképpen szeretnék hangsúlyt helyezni. Ezeket úgy tudnám három irányban összefoglalni, hogy a gazdasági növekedés erősítése, a munkahelyteremtés bővítés és a versenyképesség javítása. Ez a három irány kell hogy meghatározza a magyar gazdaságpolitika következő időszakát.

Mondhatom ezt annak fényében, annak tükrében, hogy az elmúlt négy évben egy jelentős stabilizáció történt a magyar gazdaságban. Emlékezzenek vissza, 2010-ben, az akkori kormányváltáskor még az volt a kérdés, hogy Magyarország vajon valóban azon 10 ország között lesz-e, amelyek leginkább csődveszélynek vannak kitéve, ugye, ekkor még Görögországgal együtt emlegettek bennünket. Az elmúlt négy évben olyan egyensúlyjavító lépéseket tudtunk tenni, és olyan átalakításokat tudtunk végrehajtani, amelyek lehetővé tették azt, hogy a magyar gazdaságnak már ne ezekkel a problémákkal kelljen szembenéznie. Ennek volt köszönhető az, hogy az adósságunk növekedése, amely a 2002-es 53 százalékról 2010-re ár 85 százalékra nőtt, megállt, elkezdett enyhe mértékben csökkenni. Az államháztartási hiány hosszú évek óta először 3 százalék alá tudott kerülni a ciklusban, és ennek volt egy európai bizottsági következménye, a 2013. júniusi döntés, amikor Magyarország 9 év után végre

kikerülhetett a túlzottdeficit-eljárás alól, azaz Magyarországnak nem kellett azzal szembenéznie, hogy európai uniós forrásoktól, támogatásoktól esik el.

Lehetővé vált az átalakító lépéseknek köszönhetően, hogy az a két cél, ami az adósságsökkentést és a munkahelyteremtést jelentette, a munkahelyteremtés tekintetében is megvalósuljon. 2010-ben 3 890 000 ember dolgozott Magyarországon. A legutóbbi adat szerint 2014. első negyedévében 4 107 000-re nőtt ez a szám, és ez azt jelenti, hogy 210 000 emberrel többen van most már munkalehetősége és munkája Magyarországon. A munkanélküliségi rátánk jelentősen csökkent. 370 000 fő munkanélküli van most, ami 8,3 százalékos munkanélküliséget jelent. Hadd tegyem mellé mindjárt, hogy az Európai Unió átlaga 10,5 százalék, tehát Magyarország az Európai Unió átlagát meghaladó munkanélküliségi rátáról az Európai Unió átlaga alatti tartományba került.

Öröm számunkra, hogy a közfoglalkoztatás mellett a versenyszférában az elmúlt 4 évben, 2010-2014 között 187 ezer új munkalehetőség teremtődött, tehát a gazdaság túljutott a recesszió időszakán, 2013 második felétől most már egyértelmű növekedési pályára került: 3,5 százalék volt a legutóbbi növekedési adat. Gazdasági miniszterként nyilván nem lehet más célom, hogy ezt a gazdasági növekedést stabilá és tartóssá tegyük úgy, hogy ez ne járjon persze az egyensúly felborulásával és a magyar gazdaság potenciális növekedése is magasabb szintre tudjon kerülni. Ehhez beruházásokra van szükség. 2013 egészében már a 10 százalékot meghaladta a beruházások növekedése, és 2014 első negyedévében - összevetve az egy évvel korábbi negyedéves adattal - 22,9 százalékkal nőttek a beruházások. Igenis van egy beruházási hullám a magyar gazdaságban. A konjunktúraindexek azt jelzik vissza, hogy szinte minden vállalkozás készül valamilyen fejlesztésre, beruházásra vagy létszámnövelésre, és ez mindenképpen jó jel, optimista forgatókönyvet vetít előre a következő hónapokra. Az a célom tehát, hogy a gazdasági növekedés terjedjen, stabilabb, tartósabb legyen, és lehetőleg minél több embernek adjon munkalehetőséget úgy, hogy közben a magyar gazdaság teljes versenyképessége is jelentős mértékben javuljon.

Milyen eszközeink és milyen forrásaink vannak ehhez? Nyilván a források tekintetében az európai uniós forrásokkal és a hazai támogatási lehetőségekkel kell elsősorban számolni. Az a célunk, hogy egy olyan átalakítása legyen a támogatások felhasználásának, amely 1 forintot vagy 1 eurót lehetőség szerint minél nagyobb hozzáadott érték előállításához ad támogatásként. Ha a gazdaság termelési szektorait nézem meg, akkor az elmúlt években a járműipar volt az, ami az exportot leginkább húzta. A járműipar mellett az elektronikai ipar volt a másik olyan terület - és nyilván a feldolgozóipar -, amely ezt az exportnövekedést segítette. Emellett az országnak nagyon jó lehetőségei vannak a logisztika fejlesztésében. 2013-ra elkészült az a logisztikai program, amely a szakmai érdekképviseltek és a kormány közötti egyeztetés eredménye volt. Ezt a logisztikai programot szeretném mindenképpen elindítani, végrehajtani és megvalósítani. De ez csak akkor tud működni, és csak akkor tud az ágazatnak több lehetőséget adni, ha ez iparfejlesztéshez társul.

Zárójeles megjegyzést nyitok: az elmúlt 25 évben a magyar gazdaság azt az előnyét próbálta hasznosítani, hogy az olcsóbb bérekkel külföldi tőkét vonzunk Magyarországra, és majd egyre fejlettebbek és fejlettebbek leszünk, hiszen ezzel technológiát, know-how-t és egyebeket veszünk át külföldről. Ennek a növekedési fázisnak a lehetőségei egyre kisebbek, egyre szerényebbek.

Látnunk kell, hogy a környező országokban a munkaerő képzettségi szintje közelít a magyaréhoz, és van, akié már nyilván meg is haladta a miénket. Ebben már nincs versenyelőnyünk, a külföldi tőke pedig sokkal visszafogottabb lett a 2008-as

válságidőszak után. Tehát egyre kisebbek azok a lehetőségeink, hogy pusztán az olcsó munkaerőre alapozva Magyarország gazdasági fejlettségét tudja növelni.

Tehát arra van szükségünk, hogy ágazatokat válasszunk ki, és odakoncentráljuk ezeket a fejlesztési forrásokat. Ahogy mondtam: járműipar, ehhez kapcsolódó beszállítói háttér, elektronikai ipar, logisztika, a logisztikai ipar támogatása és fejlesztése, az egészségiparban, az orvosi műszergyártásban meglévő lehetőségeket szeretnénk sokkal jobban kihasználni, és ha új területeket kell megjelölnöm, akkor azt kell mondanom, hogy vannak olyan területeink, ahol még a magyar tulajdon dominanciája erős, és lehetőség van arra is, hogy ha a vállalkozások nagyságát néztem, akkor a kis- és középvállalkozókat sokkal jobban bekapcsoljuk a gazdasági növekedésbe. Ilyen terület lehet az élelmiszeripar, ilyen terület lehet a turisztika. Jelentős tartalékaink vannak még ezekben az ágazatokban és jelentős létszámigényeket tudnánk lekötni foglalkoztatásban, ha ezek fejlesztésére tudunk a következő időszakban koncentrálni.

Mit fogunk ennek érdekében tenni? Átalakítjuk az uniós támogatások rendszerét. Az a szerencsés helyzet van, hogy az uniós fejlesztési időszak hétéves ciklusának kezdőpontja most egybeesik ennek a kormányciklusnak a kezdőpontjával, a 2014-2018-as kormányciklussal és 2014-2020-as európai uniós fejlesztési ciklussal. Tehát egyszerre tudjuk egymáshoz igazítani a hazai forrásokat és a meglévő európai uniós forrásokat. Az uniós források tekintetében a döntések előkészítése megtörtént, és részben már döntések is születtek. Az előző időszakban az uniós támogatások körülbelül 16 százalékát használtuk gazdaságfejlesztésre, most az a cél, hogy ebben az időszakban 60 százalékát használjuk ilyen jellegű fejlesztésekre.

Két fontos operatív program lesz, amelyek keretén belül ezek a források felhasználásra kerülnek. A korábbi gazdasági operatív program most GINOP, gazdasági és innovációs operatív program néven fog futni, a másik pedig a TOP, a terület- és településfejlesztési operatív program, amelynek keretén belül érdemi funkciót adunk a megyéknek, a megyei kistérségeknek arra, hogy ebbe a fejlesztésbe bekapcsolódjanak, és rajtuk keresztül is minél nagyobb számú kis- és középvállalkozói kört tudjunk elérni. Az elmúlt hónapokban megtörtént azoknak a háttérintézményeknek a minisztériumokba vonása, amelyek ezeknek a pályázatoknak az előkészítésével foglalkoznak. A mostani menetrend szerint azt tudom önöknek mondani, hogy a partnerségi megállapodást már kiküldtük Brüsszelbe, ennek az utóegyeztetése folyik a brüsszeli hatóságokkal. Az operatív programok kiküldése szintén megtörtént. Arra számítunk, hogy június végéig, július elejéig ezek is elfogadásra kerülnek, és akkor semmi akadályát nem látom annak, hogy októberre az új pályázatok ki legyenek írva, és ezeket a forrásokat ki tudjuk helyezni.

Az elmúlt hónapokban az az örömteli helyzet alakult ki, hogy a kereslet is jelentősen nőtt. Tehát nemcsak az export, hanem a belső fogyasztás is húzza a magyar gazdaság növekedését, ez pedig jó a kis- és középvállalkozóinknak, hiszen ők nem elsősorban exportra, hanem a hazai piacra termelnek vagy szolgáltatnak. Ugye, ebben is látunk egy, a következő hónapokra vonatkozó jelentős növekedést. Még egyszer mondom, panaszra talán nincs okunk, vagy kevesebb okunk van, hiszen a 3,5 százalékos növekedéssel a 28 európai tagországból harmadikok vagyunk 2014 első negyedében. Ha a negyedév/negyedéves összevetést nézem meg, akkor Lengyelországgal egy mértékben tudtunk növekedni. Tehát Magyarország a 28 európai uniós tagország között holtversenyben az első helyen van. Reméljük, hogy ezt tudjuk a következő hónapokban majd stabilabbá tenni. Alapvető célom tehát, hogy a makrogazdasági szerkezet változzon olyan mértékben, hogy az versenyképesebb tudjon lenni, versenyképesebben tudja kiszolgálni a hazai vállalkozásokat.

Folytatni fogjuk a közfoglalkoztatási programot. Erről csak röviden annyit, hogy a kormányzaton belüli hatáskörök elosztása szerint a Belügyminisztérium lesz ennek fő felelőse, de a foglalkoztatáspolitikával nyilván a Nemzetgazdasági Minisztérium is foglalkozik. Az a célunk, hogy azokat a szakképzési programokat, amelyek elindultak 2011-ben, és ahol a duális szakképzésre tettük a hangsúlyt azzal, hogy a kamarával együtt határozzuk meg, elsősorban a gazdaság szempontjából, hogy milyen szakképzésre, milyen felnőttképzésre van szükség, folytassuk. 2012-ben a képzési jegyzék 1200-as listáját 600-ra szűkítettük. Ez egy jelentős változás volt. Arra készülök, hogy a következő időszakban a szakképzés elsősorban a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz fog kerülni. Tehát a Klebelsberg Intézményfenntartó Központtól a szakképzés teljes egészében a Nemzetgazdasági Minisztériumhoz kerül, mi pedig a kamarákkal együtt fogjuk a szakképzés rendszerét szervezni, az alapképzéstől egészen a felsőfokú oktatásig. A szakképzés és a felnőttképzés tehát teljes egészében a tárcánkhoz kerül. Azt gondolom, erre a váltásra szükség van ahhoz, hogy a gazdaság igényeit sokkal jobban ki tudjuk szolgálni, és ne munkanélkülieket, ne diplomás munkanélkülieket képezzünk, hanem olyanokat, akik ezzel a képzéssel el tudnak helyezkedni.

A futó programok közül a munkavédelmi akciót folytatni fogjuk. Ugye, itt egy jelentős járulékkedvezményt adunk a munkaadóknak, ha fiatalokat, 25 év alattiakat, 55 év fölöttieket, kismamákat foglalkoztatnak, illetve tartósan munkanélkülieket alkalmaznak. Ez a program eddig több mint 800 ezer embernek adott többlettámogatást a munkahely megtartásához. Azt is mondhatnám önöknek, hogy a 210 ezer új munkahely mellett olyan 700 ezer munkahelyet tudtunk ezen keresztül stabilan megtartani, ennyivel nem nőtt a munkanélküliek száma. Tehát összességében, ha az elmúlt négy évre tekintek vissza, azt tudom mondani, hogy jól teljesített a kormány a foglalkoztatásban, hiszen, bár időarányosan elmaradtunk attól, hogy az egymillió új munkahely négyéves részét teljesítsük, de a munkahelyek megtartásával ebben tudtunk azért érdemi változást előidézni.

A költségvetésről talán csak néhány mondat, hogy megelőzzek néhány kérdést. Ugye, az előző évekhez hasonlóan, hagyományosan ez egy fejnehéz költségvetés. Az első hónapokban, mint tudjuk, a hiány mértéke jóval nagyobb, mint amit az időarányos rész indokolna, de emiatt nem kell kétségbe esni. Két olyan terület is volt, sőt, három, ahol jelentős kifizetéseink voltak. Az Európai Unió nem tudott fizetni, az Európai Bizottság nem utalt, májusban 170 milliárd forintot kellett volna megkapnunk. Furcsa módon az Európai Bizottság kasszája is hiányos időnként. Ennek a pénznek az utalása már elindult, ezt valószínűleg fel tudjuk hozni, és május végére emiatt nem alakul ki nagyobb hiány a költségvetésünkben. Májusban volt egy négynapos munkaszüneti időszak, és annak érdekében, hogy ne ezt követően kapják meg az emberek a bérüket, valamikor május 5-10 között, előrehoztuk a kifizetéseket, és április végén a kincstár már átutalta a közszféra béreit. Ez 130 milliárd forintos pluszkiadást idézett elő áprilisban. Tehát májusban már ezzel az összeggel nem kell számolnunk, ez is csökkenteni fogja az időarányos hiány mértékét. Egy harmadik szempont talán, hogy az önkormányzatoktól átvett adósság miatt az önkormányzati rendszernek egy előfinanszírozást kellett végrehajtanunk, 68 milliárd forintot rendeztünk az év első négy hónapjában. Emiatt tudom azt mondani önöknek, hogy a 2,9 százalékos év végi hiánycélt nem veszélyeztetni semmi.

Nyilván, majd a parlament elé fogunk menni a vagyonszervezési döntések okán. A kormány döntést hozott arról, hogy több közszolgáltató cég esetében tulajdonosi szerepet fog vállalni. Ennek fedezete rendelkezésre áll a tartalékban, de a parlament jóváhagyását fogja kérni ezekhez az intézkedésekhez.

Tisztelt Bizottság! Tisztelt Elnök Úr! Röviden, hogy ne vegyem el önöktől a kérdés lehetőségét, ennyiben kívántam összefoglalni mondandómat. Természetesen tudnám hosszabban is folytatni, de nem akarok visszaélni az idejünkkel, és abban az illúzióban sem ringatom maga, hogy főként az ellenzéki képviselők kérdéseit és véleményét meg tudom spórolni, úgyszólván tisztelettel várom ezeket az észrevételeket.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszter úr, az előzetes felvezetést. Kérdezném a bizottság tagjait, kinek van kérdése, illetve ki kíván véleményt mondani, mivel javasolnám mind a kérdések, mind a vélemények együttes megvitatását. Alelnök asszony, parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Tisztelt Miniszter Úr! Négy kérdéskörre, témakörre szeretném felfűzni a kérdéseimet. Az első: Ön említette, hogy a GDP-növekedés terén milyen jól állunk az első negyedévben. És várhatóan ebben az évben is komoly eredményről adhatunk majd számot. Ugyanakkor mi azt gondoljuk, hogy amikor a GDP-növekedésről beszélünk, akkor mellé kellene tenni a GNI alakulását is, vagyis azt, hogy a megtermelt profit mekkora hányadát viszik külföldre a tulajdonosai ahelyett, hogy helyben befektetnék. 2009-ben a GDP 4,7 százalékát vitték külföldre, az ezt követő években ez folyamatosan nőtt 5,2-re, majd 5,4-re, 2012-ben 5,7 százalékra, majd az előzetes adatok alapján 2013-ben egyenes 6 százalékra emelkedett. Itt azt szeretném megkérdezni, hogy milyen elképzelései vannak a pénzszivattyú, tőkeszivattyú leállítására, hiszen a GDP-t ezzel együtt kell nézni, együtt kell értékelni.

A másik csoport - természetesen: LMP-s képviselő vagyok - Paksra vonatkozik. Azt szeretném megtudakolni, hogy nem gondolja-e, hogy a paksi hitelszerződés aláírása előtt a társadalomban le kellett volna folytatni azt a vitát, hogy az önök által előnyösnek ítélt atomenergia-használatnak milyen kockázatai vannak a jövőre nézve mind pénzügyi, mind egészségügyi vonatkozásban. Ehhez szeretném még hozzátenni azt a kérdést is, hogy elég gyakran hallani, hogy azzal érvelnek, hogy milyen olcsó a paksi atomenergia. Nem gondolja-e, hogy ezt félrevezető olcsó energiának nevezni, amikor a jelenlegi át nem tartalmazza a bekerülési, a hulladékkezelési és a beruházási költségeit, vagyis az egész életciklusa alatt felmerülő költségeket.

A Magyar Nemzeti Bankkal kapcsolatosan is szeretnék kérdezni. Mit gondol arról, hogy a Magyar Nemzeti Bank - sajátosan értelmezve a jegybanktörvény vonatkozó előírásait - 130 milliárd adóforintot kínál az alapvető feladatain túli társadalmi felelősségvállalási programokra elkölteni. Támogatja-e az LMP azon elképzelését, amely a jegybanktörvény 170. cikkének pontosításával egyértelművé tenné, hogy kizárólag a bírságokból befolyó, nagyságrendileg kisebb összegeket lehessen e célra fordítani.

A közepes és a kisvállalkozások támogatása érdekében azt szeretném megkérdezni, hogy elképzelhetőnek tartja-e, hogy azonos mércével mérik őket, mint a külföldi tulajdonú cégeket. Sok példát lehet említeni. Említeném a szombathelyi Falco gyárnak megítélt támogatást, amely szinte teljes egészében külföldi tulajdonú, és a gazdasági operatív programból 1 milliárd forint támogatást kapott, bár vannak, akik azt mondják, hogy még más forrásokból is kaptak kormánytámogatást.

Most mindössze 17 munkahelybővítést vállaltak, ugyanakkor az elmúlt néhány évben 400 főről 200 főre csökkentették - nyilván hatékonyság címszó alatt - a

munkaerő létszámát. Ez egy kulcskérdés lenne, hogy mit tud ön tenni a kis- és középvállalkozások azonos mércével való megítélése érdekében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm, alelnök asszony. Hargitai alelnök úr is jelezte, hogy kérdései, észrevételei vannak. Parancsoljon!

DR. HARGITAI JÁNOS (KDNP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Ön tények alapján értékelte a magyar gazdaságot. Jól tudjuk, hogy ugyanazokat a számokat persze más szereplők másként is tudják értékelni. Szerintem érdemes néhány szót váltani arról, hogy az Európai Bizottság most kiadott jelentése milyen ajánlásokat fogalmaz meg nekünk. Nem gondolom egyébként azt, hogy az Európai Unió ma egészen mást gondolna a magyar gazdaságról, mint amit miniszter úr megfogalmazott, mégis néhány ajánlást megfogalmaz. Addig is feltenném a kérdést, hogy hol feleselne velünk, hol nem ért nagyon egyet velünk.

Egyetértve azzal, hogy a magyar gazdaság vitathatatlanul jobban teljesít, mint évekkkel ezelőtt, számít-e miniszter úr a közeljövőben arra, hogy megtörténik végre a várt felminősítés?

ELNÖK: Köszönöm szépen. Engedje meg, miniszter úr, hogy én is feltegyek néhány kérdést.

Az első kérdésem az adópolitikára vonatozik. Személyes álláspontja szerint kell-e változtatni a személyi jövedelemadó-politikán? Kérdésemet az indokolja, hogy ismert társadalompolitikai tény, hogy az úgynevezett egykulcsos adó, amely megszüntette a minimálbéresek adómentességét, viszont a magasabb jövedelemmel rendelkezőknek komoly adómérséklést hozott, kettészakította a társadalmat, és miközben a társadalomnak egy szerencsésebb, jobban kereső része jól járt ezzel az adórendszerrel, a kevésbé jól keresők nem. A minap látott napvilágot egy friss felmérés, aminek az a megdöbbentő következtetése, hogy a magyar családokban minden második gyermek éhezik, nem függetlenül ettől az adópolitikától, amely elsősorban az alacsony jövedelműeket sújtotta. Ezért tisztelettel kérdezem a miniszter urat, hogy kívánnak-e változtatni ezen a személyi jövedelemadó-politikán. Egészen nevezetesen kívánnak-e bevezetni a mostaninál kedvezőbb kulcsot elsősorban az alacsonyabb jövedelműek számára.

A második kérdésem az úgynevezett reklámadóval kapcsolatos. Az Országgyűlés elé került egy törvényjavaslat, amely látszólag technikai természetű és az államháztartás egyensúlyán kíván javítani, ugyanakkor világos, hogy ez az úgynevezett reklámadó a még nem térdre kényszerített sajtó megregulázását szolgálja. Ma arra a furcsa helyzetre ébredtem, hogy ebben a kérdésben még a Magyar Nemzet vezércikkírójának álláspontjával is megegyezik a véleményem. Még ez a konzervatív újság - ami a Fidesz médiabirodalmának zászlóshajója - is úgy értékelte ezt a törvényjavaslatot, mint ami a sajtószabadság megsértésére, ellehetlenítésére irányul. Kérdezem tehát tisztelettel a miniszter urat, hogy személyes álláspontja szerint erre a reklámadóra szükség van-e.

A harmadik kérdésem az árfolyammal kapcsolatos, és persze, ezzel összefüggésben a devizahitelesek problémájára is kitérnék, röviden, természetesen. A kormány által elkészített konvergenciaprogramból az derült ki, hogy a kormány tartósan olyan árfolyammal számol, amely mellett több mint 300 forintot kell fizetni az euróért. Ez az árfolyam több negatív hatással is jár. Ennek mindegyikére most nem térnek ki. Egészen világos, hogy legnagyobb mértékben a devizahitelesekét sújtja.

Ezért kérdezem részint a miniszter urat arról, hogy kíván-e olyan gazdaságpolitikai lépéseket tenni, amelyek következtében a forint újra erősödhetne,

és a mostani több mint 300 forintos szint alá süllyedne az árfolyam, illetve ezzel összefüggésben, ha erre nem lát lehetőséget és reményt, akkor milyen lépéseket kíván tenni a maga részéről a devizahitelek problémáinak orvoslására?

A negyedik felvetésem, kérdésem az államadósság-pályára vonatkozik. Az elmúlt években, miközben a kormány egyik legfontosabb célkitűzése volt - köztünk szólva egyébként helyesen - az államadósság mérséklése, ennek sem abszolút értéke, sem a gazdaság erejéhez mért aránya nem hozta a kívánt tervek, hiszen az államadósság hivatalos számadatai az Államadósság Kezelő Központ szerint történelmi rekordokat döntöttek az elmúlt években, illetve a legutolsó, a Magyar Nemzeti Bank által közzétett ténytár is arra utal, hogy a gazdaság össztermékéhez képest, a GDP-hez képest az adósságállomány meghaladta újra a 84 százalékot.

Számos elemző aggályát fejezte ki amiatt, hogy tartható-e ez az adósságpálya, amit a kormány korábban eltervezett, illetve milyen lépéseket kell annak érdekében tenni, hogy úgy a gazdaság erejéhez, a GDP-hez viszonyítva, úgy abszolút értelemben ez az államadósság csökkenjen a mostani rekordmagasságokból.

Az ötödik kérdésemet részben okafogyottá is nyilváníthatnám, hiszen miniszter úr beszélt az államháztartás hiányának idej alakulásáról. Két rövid megjegyzésem lenne, ezért várom egy kérdésre a válaszát. Az egyik megjegyzésem, hogy bár tény és való, hogy az első negyedéves államháztartási hiány adatai hosszú ideje ciklusoktól függetlenül mindig elég csúnya számokat produkálnak, ezzel együtt kétségtelen tény, hogy az idej negyedévi adat volt a lehető legcsúnyább szám, a legrosszabb adat az elmúlt éveket, évtizedeket tekintve. Pontosabban azt a mutatót figyelembe véve, hogy az egész évre tervezett hiányt - az abszolút értékét és az egész évre tervezett hiányt - milyen mértékben merítettük ki már az első negyedévben. Ez közelít a 100 százalékhoz, erre az elmúlt években nem volt példa, illetve a kormány egyik tisztviselője, egy helyettes államtitkár utalt rá, hogy ez a hiányszám különböző, a kormány által tervezett lépések miatt nem tartható, azért a költségvetés kiigazítása ez ügyben elkerülhetetlen. Erre a két tényre tekintettel kérdezném a miniszter urat, hogy akkor ez pontosan hogy van, hogy fog ez a hiány alakulni, illetve milyen lépéseket tervez a kormány, ami ezt a hiányszámot a tervezetthez képest mégiscsak fel fogja tornáztatni?

A hatodik kérdésem viszonylag egyszerű. Maga miniszter úr is többször botrányosnak nevezte a pénztárgépek körül kialakult helyzetet, és maradéktalanul egyetért az álláspontjával. Ilyen elkapkodott lépéssorozat ilyen fontos ügyben ilyen kudarcorozatot ritkán eredményezett, és ez számtalan kisvállalkozót sújt még a mai napig is, hiszen a legfrissebb botrány szerint kiderült a gépek egyik típusáról, hogy az nem felel meg a feltételeknek, miközben pályázaton nyert, és számos vállalkozó megvásárolta ezt a hibás terméket. Azt kérdezném tisztelettel miniszter úrtól, hogy leendő miniszterként hogyan kívánja orvosolni ezt a helyzetet, tervezi-e a kormány a póru jár vállalkozók kárpótlását. Nem a pénztárgép-forgalmazókra gondolok itt elsősorban, hanem azoknak a kisvállalkozóknak a kárpótlására, akik önhibájukon kívül olyan terméket vettek meg, amelyet a kormány valamely hivatal később nem tartott működésre alkalmasnak.

És végül, de nem utolsósorban, ugye, emlékeztet az úgynevezett NAV-botrány, illetve áfabotrány. Több olyan vélemény is napvilágot látott, hogy rendkívül magas a magyar gazdaságban néhány, elsősorban nagy cég és lánc jóvoltából az áfaelkerülés, az áfacsalás mértéke. Nagyon nehézkesen alakul, úgy látom, ezzel kapcsolatban a kormányzati válasz. Mi miniszter úr álláspontja ebben a kérdésben, illetve kíván-e valamit leendő miniszterként tenni annak érdekében, hogy minden jogos adó, beleértve az áfát is, befolyjon a magyar költségvetésbe, és ne adóelkerülő, adócsaló cégláncok kezén landoljon.

Köszönöm szépen, ennyi lett volna a kérdéssorozat, illetve észrevételem. Úgy látom, közben Szakács képviselő úr is jelentkezett. Parancsoljon, képviselő úr!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Tisztelt Bizottság! Nagyon furcsa meghallgatáson vagyunk, mert azt tudjuk, hogy mi lesz a minisztériumokkal, azt látjuk, hogy mely minisztériumok lesznek a kormányban, viszont nem tudjuk feladat- és hatásköreiket. Nem tudjuk a miniszter feladatát, hatásköreit. Ilyenkor az ember kapna a kormányprogram után, hogy kérdéseket tegyen föl a miniszternek, akit meghallgatunk, de hát kormányprogram sincs, azt sem kaptunk. Éppen ezért a múltba, illetve a sajtóhírekhez tudunk csak visszanyúlni, hogy a kérdéseket feltegyük, illetve természetesen miniszterjelölt úr bevezetőjéhez.

Amikor örülünk annak, hogy 3,5 százalékos első negyedéves GDP-növekedés van, akkor sose felejtsük el, hogy itt mi a bázis. És itt igen, Hargitai alelnök úrral, képviselő úrral egyetértünk, hogy nem ugyanazt látjuk a számokban. Ugye, itt 2013 a bázis, és azért azt tudjuk, hogy a 2012-es, 2013-as év átlagos mutatói, azt kell mondjuk, nem a legfényesebben ragyogó csillagok a magyar gazdaság egén. Ehhez képest a 3,5 százalékos elmozdulást, úgy gondolom, még mindig nem érezzük úgy, hogy hatalmas növekedésnek indult a magyar gazdaság, nem érezzük úgy, hogy egyre könnyebben élnek az emberek, nem érezzük úgy, hogy nem vándorolnak el az embereke, és nem néptelenednek el a települések azért, mert valakik megpróbálnának jobb megélhetést keresni valahol.

Itt is térnék rá a következő kérdésemre. Miniszterjelölt úr 370 ezer munkanélkülit említett, hogyan kezeljük azokat, akik már elmentek az országból, és máshol vállalnak munkát. Ugye, körülbelül 600 ezer az a szám, amit mondanak sokan a sajtóban, hogy ennyien hagyták már el az országot egy jobb megélhetés reményében. Mit gondol erről miniszter úr? És mit üzen nekik, hogy ők miért jöjjenek vissza Magyarországra? Miért lesz itt nekik biztosabb, kiszámíthatóbb jövedelmük, jövőjük, mint amilyen egy másik európai országban lett volna.

Ahogy a kitörési pontokat elmondta miniszter úr, járműipar, építőipar, úgy gondolom, ezeknek az alapjai jók voltak még 2010 előtt is, amire tudott építkezni ez a kormány. Az egészségiparral természetesen egyetértünk, hiszen ez az egyik leginnovatívabb ágazat, ahol egy folyamatos mozgásban, egy folyamatos fejlődésben a magyar szürkeállománynak részt kell venni. Az élelmiszeripar és a turisztika fejlesztése, úgy gondolom, mindig is cél volt Magyarországon. Ezt nagyon nagy újdonságnak nem venném, és nagyon örülnék neki, ha ebben sokkal nagyobb előremozdulás lesz. Viszont azután azt mondta miniszter úr, hogy területfejlesztési és területi operatív programok lesznek a megyék kezében, és a minisztériumi felsorolásban is láttuk, hogy a vidékfejlesztés mint ilyen nagyjában-egészében megszűnt, hiszen területfejlesztésről fogunk az elkövetkező időszakban beszélni. Így azt kérdezném miniszter úrtól, hogy a mezőgazdaságnak, ami eléggé nagy szegmens ma Magyarországon, igaz, hogy időjárástól függően, de valójában ezt a 3,5 százalékos emelkedést és a tavalyi jó eredményeket nagyjából a mezőgazdaságnak, a jó időjárásnak köszönhetjük, tehát a mezőgazdaságnak, a mezőgazdasági dolgozóknak mit üzen, hogy ne néptelenedjenek el a falvak, miért érdemes ott maradni és ott dolgozni.

Az utolsó kérdésem az volna, hogy ahogyan azt Burány elnök úr is elmondta, fölhasználtuk nagyjában-egészében az éves hiány 100 százalékát áprilisig, választási évhez képest is, úgy gondolom, túl merész gazdálkodás volt ez. Értem, amit miniszter úr mond, hogy egy 130 és 170 milliárdos bevétel várható, amit megelőlegezett a kormány. De mégis, ha közműcégeket is vásárolunk, és ebben a tartalékban van még

esetleg erre forrás, akkor kérdezem én, hogy ez-e a legjobb, amit ezzel a tartalékkal tudunk tenni, hogy közműcégeket vásárol ebből a kormány és magyar állam. Ugyancsak sajtóhírekre alapozva szeretném azt megkérdezni, hogy ha közműcégeket is vásárol a magyar állam, ki szeretnék-e szélesíteni a hatósági áras termékek körét, illetve szolgáltatások vagy éppen kötelezően igénybe veendő szolgáltatások árát. Lesz-e hatósági vízdíjár, szennyvízár, satöbbi, satöbbi? Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen, képviselő úr. Szűcs alelnök úr is jelezte, hogy szólni kíván. Parancsoljon!

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Miniszter Úr! Azt gondolom, hogy az előzőekben elhangzottak is megmutatják, hogy mindenkinek az üléspontja határozza meg az álláspontját. Más látnak ezekből a számokból. Én azt gondolom, hogy a 2010-es költségvetési helyzet nem nagyon hasonlítható össze a 2014-es költségvetési helyzettel. Az elmúlt négy évben, amit megtett a magyar kormány és a parlament, példaértékű volt. Itt lehet persze a számokon lovagolni. Ha vissza tudnánk fordulni 2010-be, azt gondolom, nem szeretnék a 2010-es állapotokat most konzerválni. Ha önökön múlt volna, akkor ez az ország már rég csődben lenne, és nem arról beszélénk, hogy milyen növekedési pályán van, hanem a csőd alá zuhanó-rohanó világban élnénk.

Azt hiszem, megint csak az elmúlt 24 év tapasztalata az, hogy ilyen év, mint 2014, ahol nem lehet azt mondani, hogy választási költségvetés készült volna, nem volt még választási évben. Azt gondolom, ez is a kormány jó munkáját dicséri. Végeredményben a Fidesz-KDNP-frakció nevében szeretném támogatásomról biztosítani miniszterjelölt urat, munkájához sok sikert és jó egészséget kívánok.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Nem látok további jelentkezőket, miniszter úr, parancsoljon! Öné a szó.

Varga Mihály válaszai

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszterjelölt: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Hasonló okok miatt csúsztam meg a bizottság üléséről az előző bizottságban, ott is a kérdések kétszer annyi időt vettek igénybe, mint a bevezető előadás. Úgyhogy itt sem számítottam másra. De köszönöm szépen az észrevételeket és a kérdéseket, igyekszem rájuk válaszolni, és a még kétkedőket megpróbálom meggyőzni a válaszaimmal.

Alelnök asszony kérdéseivel kezdem. Azt gondolom, ez a kormány elég sokat tett a kis- és középvállalkozások támogatásáért. Éppen elég sok kritikát kaptunk főleg Brüsszelből vagy a multinacionális cégek irányából ebben a tekintetben, de ezt folytatni fogjuk. Ezt meg tudom ígérni. Ha a magyar gazdaság tulajdoni szerkezetét nézem, akkor a következő időszak fontos feladata lehet, hogy annak a középvállalkozói rétegnek a megerősítése történjen meg, amelyik be tud kapcsolódni az exportba, amelyik képes importot kiváltani, és amelyből aztán lehet akár regionális nagyvállalkozás is vagy magyar nagyvállalkozás. Tehát ez a feladat még előttünk van.

Az elmúlt években stabilizálni tudtuk a helyzetet, és némiképpen szűkíteni tudtuk azt a vállalkozói kört, amely mindenképpen vállalkozni akar. Hadd tegyem hozzá, hogy a nálunk alacsonyabb lélekszámú Ausztriában negyedannyi vállalkozás működik csak, mint Magyarországon, tehát sajnos az a '90-es években megtapasztalt jelenség, hogy az emberek egy része kényszervállalkozóként menekül előre, igen nagy számú vállalkozást hozott létre, de nem feltétlen kell ebben a vállalkozói

nagyságrendben gondolkodni. Tehát életképes vállalkozásokat szeretnénk támogatni a kis- és középvállalkozói körben is.

Az elmúlt időszakban az adórendszer átalakítása, új adók elindítása, a „kata”, a „kiva” bevezetése az ő érdekükben történt meg. A társasági adóban lehetővé tettük, hogy 10 százalékos kedvezményes kulccsal tudjanak adózni bizonyos árbevétel alatt. Hitelprogramok indultak el, amelyek lehetővé tették azt, hogy az Eximbank exportösztönző hitelébe bekapcsolódjanak a kisvállalkozások, lehetővé vált az, hogy a Fejlesztési Banknak 120 milliárdos kerete volt 2013-ban ilyen jellegű hiteltámogatásokra, és a jegybank hitelprogramja is erről szól lényegében, hogy ezek a vállalkozások kedvezményes kamattal, olcsón tudjanak hitellehetőséghez jutni. Úgyhogy ezt a munkát folytatni kell.

Akkor járunk el a magyar gazdaság érdekében a legjobban, ha a megtermelt jövedelmet megpróbáljuk újra itt, ebben a gazdaságban befektetni, felhasználni, tehát olyan szabályozórendszert alakítunk ki, ami erre fog ösztönözni mindenkit, függetlenül attól, hogy hazai vagy külföldi vállalkozásról van szó.

Paks ügyéről. A képviselő asszony, alelnök asszony is tudja, hogy a magyar parlament egy vitán már túl van, ami a beruházás szerződését illeti, de beterjesztette a kormány a pénzügyi szerződés szövegét is. Erről is lesz alkalma mindenkinek elmondani az álláspontját és a véleményét. Egyáltalán nem arról van szó, hogy a kormány valamilyen szűk körben meghatároz egy szerződést.

Az ön által hiányolt társadalmi vita lényegében ebben összpontosulhat, hiszen megválasztott parlamenti képviselőként azokat az embereket képviseljük, akiknek bizonyára különböző véleményük is van Paks ügyében. Azért szeretném azt az ön számára mindenképpen felidézni, hogy a magyar lakosság 30 éve él együtt a Paksi Atomerőművel. Rendkívül kedvező tapasztalatunk van: nagymértékben hozzájárult ahhoz, hogy olcsó villamos energiával tudjuk ellátni a gazdaságot és a háztartásokat. Ennek a szerződésnek a célja az, hogy ez a következő években is így legyen. A magyar gazdaság versenyképességének javítása részben ezen keresztül történhet meg. Most arról nem is beszélek, hogy a közvelen beruházásnak milyen gazdaságélénkítő hatása lesz.

A jegybank alapfeladaton túli feladatvállalásáról: jogszabály nem tiltja, a bizottságban, ha jól emlékszem, ott vannak a pártok képviselői; ezt szóvá lehet tenni. Azt gondolom, hogy ebben a tekintetben a jegybank a hatályos jogszabályoknak megfelelően járt el.

Hargitai képviselő úr kérdéseire vonatkozóan: a hitelminősítők helyett nem tudok nyilatkozni. Az kétségtelen tény, hogy a hitelminősítők helyett a piac sokkal objektívebben méri meg a magyar gazdaságot. A legutóbbi kötvénykibocsátásunkat hatszorosan - hatszorosan! - jegyezték túl, és azt gondolom, hogy amely országot bővliként minősít egy hitelminősítő, de a kötvényeit mégis hatszorosan lehet túljegyeztetni és kedvező kamatfeltételekkel eladni, ott valami probléma van, és nem az országgal van gond, hanem a hitelminősítésekkel van gond.

Azok a hírek jutnak el hozzánk, hogy a hitelminősítők felülvizsgálatra, átértékelésre készülnek. Ez az ő szívük joga. Azt azért hadd mondjam el önöknek, hogy annak idején, 2008 őszén a hitelminősítők a Lehman Brothers nevű banknak A-kategóriás minősítést adtak, és ez a bank úgy ment tönkre, hogy csak na! Szóval legyünk óvatosabbak ezekkel a hitelminősítőkkel! Mi készen állunk arra, hogy az átminősítéshez szükséges információkat megadjuk.

Az Európai Bizottság és az Európai Unió gazdaságpolitikája sokat változott az elmúlt 4 évben. Alkalmazkodás van a válság körülményeihez. Természetesen a 28 ország egy picit eltérő megoldást is alkalmazott az unió elvárásaihoz képest. A magyar gazdaság, a magyar gazdaságpolitika ebből a szempontból kreatív és ötletgazdag volt.

Kétségtelen tény, hogy mi jó néhány intézkedéssel megelőztük az Európai Bizottság gondolkodásbeli változását.

Azt hiszem, hogy ez nagyban hozzájárult ahhoz, hogy például a közös közteherviselés bevezetése és annak az elvnek a deklarálása, hogy mindenkinek hozzá kell járulnia egy stabilizációs időszakhoz, nagymértékben segítette azt, hogy más országok is ezekhez az eszközökhöz tudtak nyúlni, és alkalmaztak olyan eszközöket, amelyekre korábban talán kevesebb példa volt vagy egyáltalán nem volt példa.

Itt egy gondolkodásbeli változás van. Azt gondolom, hogy ez az Európai Unió előnyére kell hogy vájon. Az az uniós célkitűzés, hogy 2010-re a glóbusz legversenyképesebb régiója legyünk, azt látjuk, hogy hova vitt. Nem hogy a legversenyképesebbek nem lettünk, hanem Ázsia és Amerika jelentősen lehaladt bennünket. Ahhoz, hogy ezt a különbséget ledolgozzuk és utoljérük versenyképességben a többi kontinenst, ahhoz gondolkodásbeli változásra is szükség van, és ahogy sokszor megfogalmaztuk, ahhoz olyan munkaalapú társadalmaknak kell létrejönni, ahol valóban a munkát teremtő embert értékesnek tekintik, értéknek tekintik magát a munkát is, és a szabályozórendszer pedig ezeket az embereket segíti.

Elnök úr kérdéseire értem. Számos ilyen volt. Adórendszer, szja kérdése. - Nem tervezünk változást. Az egykulcsos adórendszeren nem kívánunk módosítani. Azon az elven nem kívánunk változtatni, hogy ha valaki tízszer többet dolgozik, akkor csak tízszer többet adózzon. Az ön által felvetett javaslat azt fogalmazza meg, hogy ha valaki tízszer többet dolgozik, akkor tizenötször többet adózzon. Ezzel az elvvel 2008-ban eljutottunk a csőd szélére. Azt gondolom, hogy ezen változtatni kellett.

Egy éve működik az egykulcsos adórendszer tiszta, teljes formájában. Azt javasolnám, hogy értékeljük majd ki a '13-as adóbevallások alapján - most, május 20-áig kellett ezeket beadni -, hogy mik a konkrét tapasztalatok, a várakozásaink hogyan igazolódtak vagy nem igazolódtak vissza. Utána lehet erre a kérdésre visszatérni. Egyelőre nincs kormányzándék arra vonatkozóan, hogy ezen változtassunk vagy módosítsunk.

A gyermekétkeztetéssel szerintem bánjunk csínjában. Hangzatos újsághírek vagy cikkek szoktak megjelenni ebben az ügyben. Konkrét példákat tudok önnek mondani: a III. kerületi önkormányzatnál, Óbudán működik két olyan hely is, ahova bárki, bármelyik szülő reggel, iskolakezdés előtt a gyereket beviheti, és ott ingyen és bérmentve, anélkül, hogy bármilyen papírt kérnének a gyerektől, kap egy reggelit. Évek óta nagyjából ugyanaz a létszám megy ezekbe az intézményekbe. Körülbelül 150 gyereket étkeztetnek meg naponta reggel.

Tehát önnek azt az állítását, hogy körülbelül minden második gyerek éhezik, nem tartom valósnak, azt gondolom, ezt semmiféle felmérés nem igazolja vissza, ez egy légből kapott szám. Ha a képviselő úrnak erről konkrét tapasztalatai vannak, kérem, hogy ossza meg velem, mert egyelőre szerintem ez így, ebben a formában nem igaz.

A reklámadó ügye volt már a parlament előtt, és ha jól látom a sajtóhíreket, lesz is. A parlament képviselőinek lehetőségük és joguk, hogy bármelyik kezdeményezéssel éljenek; ha erre a területre vonatkozóan elképzelésük van, akkor ebben az ügyben is ezeket a javaslatokat megtegyék, majd a parlament dönteni fog, hogy lesz-e ilyen jellegű adótípus vagy sem. Azt gondolom, hogy olyan pénzügyminisztert vagy gazdasági minisztert azért keveset lehet találni, aki azt mondaná egy bevételre, hogy inkább ezt ne, tehát hogy ne tartanánk igényt erre a néhány milliárdos bevételre. A parlamenti döntést fogjuk majd nyilván mi is tudomásul venni, és a döntéshez - ha és amennyiben szükség lesz rá - a szükséges háttérjogszabályokat, rendeleteket biztosítani.

A devizahitel, az árfolyam kérdése. - Elnök úr felvetése érdekes abból a szempontból, hogy a devizahitelek tömeges elterjedése 2004-2008 időszakára tehető. Azért hadd szögezzek le valamit! Ez a kormány fékezte és csökkentette a devizahitelek számát, az előző kormányok pedig korlát nélkül tették lehetővé, hogy akár még megalapozatlan jövedelmi helyzetben is ilyen devizahitelekhez juthassanak emberek. Ez az indulóhelyzet.

Az elmúlt években a végtörlesztés, az árfolyamgát rendszerének bevezetésével, a Nemzeti Eszközkezelő elindításával igyekeztünk segíteni a bajba jutott családoknak és embereknek. 750 ezer fő fölötti devizahiteles, jelzáloghiteles volt az országban 2010-ben. Ez a szám most már 500 ezer fő alá csökkent. Azt gondolom, hogy itt is jelentős változásról tudok önnek beszámolni, jelentősen szűkült ez a kör. A kormány deklarálta a két legfontosabb célját ezen a területen. Az egyik: kivezetni a devizahiteleket és megszüntetni ezt a pénzügyi terméket, a másik pedig, hogy mindezt úgy tegyük meg, hogy a forinthitelesek azért, akik még a 2004-2008 közötti időszakban is ezt választották, ne járjanak rosszul. A mai helyzetben arra várunk, hogy a jogegységi döntések megszülessenek. Amennyiben a Kúria ezeket a döntéseket meghozza, erre a sajtóinformációk szerint hamarosan sor is fog kerülni, akkor a kormány kész arra, hogy további jogszabály-módosításokkal a devizahitelesek ügyével foglalkozzon. De ezt meg kell várni. Ön is emlékszik rá, tudja, ez parlamenti viták tárgya is volt, az árfolyamrész és az egyoldalú szerződésmódosítás ügyében még hiányzik a jogegységi döntés.

Adósságpálya. Hát azért itt is hadd emlékeztessenem elnök urat arra, hogy 2002-ben, az akkori kormányváltáskor 53 százalék volt a bruttó hazai termékhez viszonyított adósságszint, és amikor 2010-ben újra kormányváltás volt, ez 85 százalékot ért el. Akkor azért, abban az időben kevesebbet hallottam az ön hangját, pedig lett volna lehetősége kormánytagként is, hogy az adósságpálya drasztikus növekedése miatt emelje föl a szavát. Nézze! Most azt tudtuk elérni, az elmúlt négy évben, hogy ez a drámai mértékű növekedés megállt, és egy enyhe mértékű csökkenés indult el. Az a szám még egy hónappal ezelőtt 84 százalék volt, ha most megnézi, ez 82,5 százalék. Miért is? Azért, mert a kormányzat egy sikeres devizakötvénykibocsátást hajtott végre. Hárommilliárd dollár hitelt vettünk föl azért, hogy a majd év közben lejáró hiteleinket részben ebből újítsuk meg. Júniusban van egy egymilliárd eurós hitelrészletünk, amit fizetnünk kell a nagyobb tételek közül, és novemberben van egy kétmilliárd eurós. Azt gondolom, helyesen tettük, hogy bespájzoltunk, mert ma nehéz előre látni, hogy a kötvénypiacok hogyan változnak. A szomszédunkban Ukrajna és Oroszország tekintetében feszültség van, ebből a szempontból előrelátó és felelős döntést hozott a kormány, hogy még a ciklus vége, tehát a választások előtt ezzel a kötvénykibocsátással kimentünk a piacra.

Hosszú távú célunk nyilván az, hogy a magyar adósság megújítása és törlesztése forintból, a forintpiacról történjen. Tehát az a célunk, hogy ebben az évben már nem megyünk ki devizakötvénnyel a piacokra, a következő években pedig oly mértékben próbáljuk átstrukturálni a finanszírozási tervünket, hogy az csak a belső piacon, tehát forinteszközökkel történjen meg. A cél pedig az alkotmány előírásának teljesítése, minél kisebb mértékű adósságszint. Azt gondolom, év végére ez az adósságszint a mainál jóval kisebb lesz, tehát el tudjuk érni azt a célt, hogy évről évre kisebb mértékű adósságunk legyen.

A hiányról már szóltam, némi aggodalmat érzek elnök úr hangjában. Ne aggódjon! Az államháztartás hiánya 2,9 százalék vagy az alatt lesz az év végére. Bízom a kormányban, az elmúlt három évben mindig sikeresen teljesíteni tudtuk az államháztartási hiánycélunkat. Arra készülök, hogy most is, amennyiben szükséges lesz, akkor akár évközi lépésekkel is, de ezt teljesíteni fogjuk. Ma nem látom szükségét

ilyen eszközök alkalmazásának. Természetesen az infláció alacsonyabban alakul, mint ahogy azt mi vártuk, emiatt a fogyasztási típusú adóknál kisebb mértékű elmaradás van, de a kiskereskedelmi forgalom, az élénkülő fogyasztás az év második felében ezt még pótolhatja, és nem lesz szükség további intézkedésekre.

További kérdések, amelyek elhangzottak: külföldi foglalkoztatás. Mi örülnénk a legjobban, ha a magyar gazdaság abban a helyzetben lenne, hogy már most, azonnal mindenkinek munkalehetőséget tudna biztosítani, de jelenleg nem ez a helyzet. Emiatt, azt gondolom, át kell tekinteni azt a hatást, ami a külföldi foglalkoztatásban megjelenik, nemcsak nálunk, Magyarországon, hanem sokkal nagyobb mértékben, mondjuk, a balti államokban, vagy éppen Romániában és Bulgáriában. Bulgáriában komplett kisvárosok mennek ki, és vállalnak munkát Európa más országaiban. Elég szomorú a helyzet, de hát azokkal a bérekkel nem tudunk versenyezni, sem Lengyelország, sem Magyarország, sem más kelet-közép-európai ország, mint amit Nyugat-Európában tudnak biztosítani. Abban bízom, hogy ez egy átmeneti hatás lesz, és a magyar gazdaság növekedésével együtt, a munkahelyek számának, növekedésével együtt ezek a külföldi munkavállalók egyre inkább visszatérnek Magyarországra. Van már egyébként ilyen tendencia is. Jó néhány olyan történetet lehet olvasni az újságokban, hogy valaki kipróbálta magát külföldön, szerencsét próbált, majd aztán visszatért Magyarországra, mert úgy érzi, hogy hosszú távon itt találja meg számítását, boldogulását.

Közműcégek vásárlása. Ezekről döntött a kormány, egyelőre további ilyen közműcég-vásárlás nincs tervezve ebben az esztendőben. Főgáz, Antenna Hungária és egy hulladékhasznosító van egyelőre döntés alatt, ezek fedezete rendelkezésre áll, a parlamenti képviselőknek majd lesz lehetőségük ezekben az ügyekben döntést hozni. Egyébként pedig hatósági árak bevezetésére nem készülünk. Itt azért részben piaci alapon születnek a döntések. Az a célunk továbbra is, hogy Magyarország energiaárak tekintetében versenyképesebbé tudjon válni a korábbi helyzethez képest, és a magyar lakosságnak ne kelljen a jövedelmének igen tekintélyes részét kifizetni rezsiköltségre. Ebben a tekintetben a gáz és az elektromos áram ára, a költségeit tekintve, a magyar lakosság arányait tekintve dobogós helyen volt az Európai Unióban.

Pénztárgépek. Bocsánat, itt még maradt egy pár kérdés, ami elkerülte a figyelmemet. A pénztárgépek ügyében, elnök úr, sikerről tudok önnek beszámolni. A történet rosszul indult, de jól végződött, tehát happy end lehet a vége. Most már 110 ezer gép van bekötve. A kiskereskedelmi forgalmat tekintve, ha jól emlékszem a számra, 17 milliárd forinttal többet szedtünk be az első negyedévben, mint az előző negyedévben. Ez azt jelenti, hogy ezen a területen 29 százalékkal növekedtek a bevételeink, és ezt alapvetően az online pénztárgépek bekötésének tudom be, a fogyasztás emelkedése mellett. És nyilván ebben benne van a rezsicsökkentés miatt a családoknál maradó jövedelem, a családi adókedvezmény miatt ott maradó jövedelem, a pedagógusok, a szociális ágazatban dolgozók, egészségügyben dolgozóknál a bérrendezés hatásai is, de benne van a feketegazdaság fehéredése is. Nagyon konkrét példáink és történeteink vannak most, már, hogy hogyan lehet online pénztárgépeken keresztül sokkal célzottabb ellenőrzéseket végezni.

Egy pozitív példát hadd mondjak itt el a negatív példák helyett. A NAV szerverein keresztül rálátásuk van a NAV munkatársainak arra, hogy a pénztárgépet hogyan használják. Egy dél-dunántúli városban tapasztalták azt egy nap végén, hogy 27 millió forintot üt be az eladó a pénztárgépbe. Szóltak a Baranya megyei kollégáknak, a kollégák kimentek, és azt tapasztalták, hogy véletlenül a 2,7 millió forint helyett 27 millió forint került a gépbe. Így tudták figyelmeztetni a bolt vezetőjét és tulajdonosát, hogy 27 millió forint áfavonzata erőteljesebb összeg lesz, talán javítsák ki a hibát, és akkor kevesebb problémájuk lesz. Úgyhogy ebből a szempontból

még pozitív hatásuk is van a pénztárgépeknek, mert pontosabb elszámolást tesznek lehetővé.

Ha jól emlékszem, körülbelül 200 millió adatot töltött már le a NAV központi szervere az online pénztárgépeken keresztül. Én még két hatást várok. A nyári turistaszezon és a karácsonyi bevásárló szezon előtt lesz majd még a pénztárgépeknél egy nagyobb hullám, amikor ezeknek a gépeknek a megvásárlása és bekötése megtörténik. Amire ön utalt, csalók minden területen vannak, vagy olyanok, akik a kiskaput, a visszaélési lehetőségeket keresik. Itt bizony olyan gépek kerültek ki a piacra, amelyek nem feleltek meg az előírásoknak. Ezért kellett ezeket visszavonni. Három olyan cég volt, ahol a gép visszavonására került sor, a Patkós Kassza, az ALT CASH és JAPAN CASH cégek, ezeknél a hatóságok az eljárások lefolytatták, és szerintem ebben a tekintetben nem érte kár a kereskedőket, hogy rossz gépeket kellett volna használniuk.

Tisztelt Bizottság! Igyekeztem röviden válaszolni a kérdéseikre. Remélem, hogy sikerrel tudtam. Köszönöm szépen a figyelmüket.

ELNÖK: Köszönöm, miniszter úr. Nyilván másféleképpen ítélünk meg bizonyos kérdéseket, ezekre nem térek újra vissza. Azonban engedje meg, hogy két kérdésre visszatérjek, mert nem volt teljes körű a válasz számomra. Az árfolyammal kapcsolatban lát-e lehetőséget miniszter úr arra, volt egy ilyen kérdésem, hogy a 300 forintos szint alá erősödik-e a forint. Kérem, erre válaszoljon. Illetve a pénztárgépekkel kapcsolatban arra is rákérdeztem, hogy a kárvallott kisvállalkozók kárpótlására, akik megvásárolták a hibás pénztárgépeket, lát-e lehetőséget. Kérem, erre még válaszoljon. Köszönöm.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszterjelölt: Makacs ember az elnök úr, de hát ez a dolga és kötelessége. Úgy érzem, én válaszoltam erre. A pénztárgépek esetében semmiféle további kompenzációra nem látunk lehetőséget. Tehát: az a kedvezmény, amit az állam biztosított, egy bizonyos időtartamra vonatkozott. Aki ez idő alatt nem szerezte be a pénztárgépét, annak nem mondom, hogy valamilyen hátsó szándéka volt, mert lehet, hogy tisztességesen járt el, de amikor bárki már 2013 második felében a polcról tudott gépet vásárolni vagy ha nem akarta megvásárolni a gépet, mert azt mondta, hogy nincs ennyi pénze, tudott bérelni gépet - 5000 forint havonta egy online pénztárgép bérlése -, akkor azt gondolom, hogy itt az állam korrektül járt el, és nem látom szükségét annak, hogy további módosítása vagy hosszabbítása legyen az állami kompenzációnak. Tehát itt ilyenre nem készülünk.

Ami az árfolyamkérdést illeti. Elnök úr, az árfolyamot alapvetően a piac határozza meg, a piac dönti el, hogy akár Magyarországon, akár más országokban ez az árfolyamszint hol, hogyan, milyen körülmények következtében alakul ki. Önnek nyilván nem kell mondanom, hogy amikor a régióinkban, Ukrajnában feszültség van, az hat a magyar gazdaságra, és hat a magyar árfolyamra is.

A magyar költségvetést úgy terveztük meg, hogy az 307 forintos árfolyamszintre lett beállítva. Ha ez alatt lesz ez az árfolyamszint, annak örülünk, ha e fölött lesz, kevésbé örülünk, ha e körül lesz, az szerintem mindenkinek jó: jó az exportálóknak és jó a devizát - akár hitelként is - használóknak.

Ebből a szempontból a piac árfolyamát fogadjuk el. A magyar kormányoknak nincs árfolyamcélja, úgy tudom, hogy a jegybank sem tűzött ki maga elé árfolyamcél, ebből a szempontból a piac álláspontját és megítélését fogadjuk el még úgy is, ha hozzá kell tenni, hogy természetesen időnként az árfolyam különböző spekulációknak van kitéve, de mi nincs annak kitéve egy piacgazdaságban?

Döntés a miniszterjelölt alkalmasságáról

ELNÖK: Rendben, köszönöm, miniszter úr. Úgy látom, a bizottság tagjainak további kérdésük, észrevételük nincs, ezért a meghallgatás szóbeli részét lezárom.

Természetesen hátra van egy nagyon fontos közjogi aktus. Kérdezem a tisztelt bizottságot, hogy kik azok, akik Varga Mihály miniszter úr újabb megbízására történő alkalmasságára igennel szavaznak. Aki ezzel egyetért, kérem, emelje föl a kezét! *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nem látja ezt így? *(Szavazás.)* Három. Köszönöm.

Tíz igen és három nem szavazattal - úgy látom, tartózkodás nem volt a teremben - a bizottság további megbízására alkalmasnak találja a miniszter urat.

A kettőnk között lévő véleménykülönbségek dacára ehhez gratulálok, és jó munkát kívánok. Köszönöm szépen a részvételt.

VARGA MIHÁLY nemzetgazdasági miniszterjelölt: Köszönöm szépen a bizottság támogatását.

ELNÖK: Öt perc szünetet rendelek el.

(Szünet: 11.13 órától 11.25 óráig.)

Dr. Seszták Miklós miniszterjelölti meghallgatása

Megérkezett Seszták Miklós miniszterjelölt úr, szeretettel köszöntöm a bizottság ülésén. A bizottsági napirend kezdetén újra van lehetősége a sajtónak vágóképeket készíteni, ezt követően a tévékamerákat kérem, hogy hagyják el az üléstermet. Természetesen a bizottsági ülés nyilvánosságát biztosítjuk az Országgyűlés zárt láncú közvetítésén keresztül. Mindenki, aki figyelemmel akarja kísérni a meghallgatás következő napirendi pontját, ezen a módon megteheti. Köszönöm szépen a megértést ebben a kérdésben. Úgy látom, a bizottság tagjai is visszaérkeztek a pár perces szünet után, így nincs annak akadálya, hogy a következő meghallgatással folytassuk munkánkat.

Amennyiben a kamerák a szükséges vágóképeket el tudták készíteni, kérem, hagyják el az üléstermet. Kérem, hogy az előbb megbeszéltek szerint járjanak el, elkezdjük miniszterjelölt úr meghallgatását. Miniszterjelölt úr, öné a szó. Parancsoljon!

Dr. Seszták Miklós előadása

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen. Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Bizottság! Köszönöm a meghívást. Már lassan, a nap végére teljesen rutinos bizottsági előadó leszek mint miniszterjelölt, hiszen a mai napon ez a harmadik. Engedjék meg nekem, hogy először egy kicsit bemutatkozzak önöknek, bár reményeim szerint sokan ismernek, de lehet, hogy munkásságomat vagy az eddig eltöltött éveim ügyvédkedését nem. Tehát 1968. október 31-én születtem, büszkén vállalom a korom. Házas vagyok, van két gyermekem, ahogy szokták mondani, egy anyától. A szokásos, rendes papi család életét élve ferences gimnáziumba jártam, '87-ben végeztem, majd a katonaság után az ELTE Állam- és jogtudományi Karára iratkoztam be, '94-ben megszereztem a diplomát. Onnantól kezdve elkezdtem a szürkének nem mondható, de az ügyvédek számléltárját végigjárni. Először ügyvédjelölt voltam '94-től '96-ig, majd '96-tól saját ügyvédi irodában

tevékenykedtem egészen 2014. május 1-ig, ahol az összeférhetetlenségnek köszönhetően az ügyvédi tevékenységemet jelenleg is szüneteltetem.

Engedjék meg, hogy egy kicsit arról a munkásságomról beszéljek, amit fontosnak tartok. Röviden, hogy kerültem a politikával kapcsolatba. '94-től Kisvárdán külsős bizottsági tagként vettem részt először a politikai életben, majd '98-tól mind a mai napig tagja vagyok Kisvárdai város képviselőtestületének. Azóta folyamatosan, egy ciklust leszámítva, az ügyrendi, jogi bizottság tagja, zömmel elnöke voltam és vagyok is. Jelenleg ez a bizottság még egy fejlesztési irányvonallal is kiegészült, tehát így immár négy éve a fejlesztéspolitikával is foglalkozom kisvárdai szinten. Közben 2002 és 2010 között, a számlátrán egyet ugorva, a megyei közgyűlés tagja lettem Szabolcs-Szatmár-Bereg megyében, ott is a gazdaság- és vagyonszabadságpolitikával foglalkoztam, először a bizottság tagja voltam, majd ezt a bizottságot vezettem. Az országos politikába 2010-ben léptem be először, amikor egyéni képviselőként bejutottam a parlamentbe. Ahogy elnézem, nagyon sok képviselőtársammal azóta együtt koptatjuk ezeket a padokat. Ebben a négy évben a gazdasági bizottság tagja voltam, az egyik albizottságának tagja is voltam, illetve vezettem albizottságokat.

Biztosan érezték, hogy igyekeztem elég részletesen elmondani, hogy 20 évet dolgoztam az ügyvédi pályán, ezért a vállalkozásfejlesztési bizottságban is elmondtam, hogy ez az ügyvédi pálya olyan, hogy az embernek volt előélete, hiszen nagyon sok céget képviseltem a 20 év alatt, jelenleg nem dolgozom ügyvédként, de reményeim szerint, amikor majd úgy döntök, hogy a politikai pályámat befejezem, szeretnék visszamenni. Ezért az ügyvédi irodámnak tagja maradtam, de személyes közreműködést nem végzek. Mivel az elmúlt időszakban a sajtó érdeklődése - különösen az ellenzéki sajtó érdeklődése - megnyilvánult bizonyos offshore-kapcsolataimmal kapcsolatban, engedjék meg, hogy rögtön ezzel a kérdéssel le is zárjam. Aki akarja, nyugodtan kérdezze meg, szívesen válaszolok ismét rá.

Csak szeretném mindenkinek megerősíteni konkrétan, hogy én mióta - a 18 évet elérve - gazdasági társaságokban veszek részt, csak és kizárólag egy gazdasági társaságban voltam tag, az egy magyar gazdasági társaság. Soha semmikor semmilyen külföldi tulajdonú gazdasági társaságban semmilyen érdekeltségem nem volt, nincs, és terveim szerint nem is lesz.

Azt szoktam mondani, elmondtam a két másik bizottságban is, hogy aki úgy tudja, hogy ettől eltérően van, nyugodtan álljon elő, engem is érdekelne, hátha valami komoly üzleti részesedésem van külföldi cégekben. Én még nem tudok róla. Bár egy népszabadságos kolléga már mondta nekem most, hogy kiderült, hogy állítólag valamilyen Bt.-ben kültag is vagyok. Mondtam, hogy örömmel veszem, ha ezt is megosztja velem, mert én nem tudok róla. Tehát még egyszer szeretném a sajtóhírekkel ellentétben elmondani önöknek, hogy offshore-lovag semmiképp nem lehetek, mert soha nem voltam külföldi gazdasági társaság tagja, ezután sem, mondom, ezt követően sem leszek.

Azt gondolom, hogy talán ez a kevésbé fontos, persze, ha kérdések vannak, állok elébe, nyugodtan kérdezzenek akár erről is. Azt kell hogy mondjam: nyitott könyv az életem már csak azért is, mert '98 óta adok be vagyonszabadságjelentést, tehát '98 óta minden cégérdekeltségem, minden vagyoni érdekeltségem, minden üzleti érdekeltségem, minden ingatlanvagyonom fel van tüntetve, tehát ilyen szinten '98 óta nyílt lap az életem a politikai szereplők számára, de én mint közszereplő ezt vállaltam, tehát nyugodtan kérdezzenek!

Engedjék meg nekem, hogy egy picit itt, a Költségvetési bizottság előtt az expozémban vagy a rövid beszédemben egy pár dolgot kifejtsek: hogy képelem én az esetleges miniszterré válásom esetére a Fejlesztési Minisztérium munkáját, és ezeken belül is két témát hozzak ide, a Költségvetési bizottság elé, ami azt gondolom, hogy

kifejezetten ezt a bizottságot érinti. Természetesen bármilyen kérdésre a legjobb tudásom szerint válaszolok, ha ettől eltérő irányvonalban szeretnék kérdezni, mármint a minisztérium feladatainak keretein belül.

A legfontosabb teendő a Költségvetési bizottság szempontjából a vagyongazdálkodás, a vagyonpolitika - úgy ítélem meg. A másik a közösségi közlekedéssel kapcsolatos iránymutatás, irányvonal, hiszen tudjuk, hogy a költségvetési forrásokból gazdálkodó közlekedési társaságok elég komoly mértékben igényelnek költségvetési támogatást. Azt gondolom, a Költségvetési bizottságnak fontos ezt is látni, hogy én hogy gondolom.

Kezdjük egy kicsit a vagyonpolitikával! Tényleg nem akarok hosszú lenni, és inkább kérdésekre fogok válaszolni, de azt gondolom, hogy a vagyonpolitika korábban nem egy átgondolt stratégiai elképzelésen alapult, hanem ötletszerű gazdaság- és vagyonpolitikával rendelkeztek a kormányok; direkt azt mondtam, hogy kormányok, tehát mindenki. Tehát azt gondolom, hogy az összeszedettség, az egységesítés nem volt jelen.

Azt gondolom, hogy 2010-től talán jó irányt vett ez, hiszen azt gondolom, hogy kell lennie a vagyonpolitikában egy nagyon fontos alapelvnek, és ezt szeretném hangsúlyozni. Azt szokták nekem mondani, hogy ha valaki vagy valakik előtt beszélek, akkor mindig legyen egy irány, legyen egyetlen mondat, amivel ki tudnám fejezni magam, ha csak ilyen rövid időm lenne. Azt gondolom, hogy a vagyonpolitikát illetően egyetlenegy fontos mondat van, ami a Költségvetési bizottság számára is nagyon fontos: amennyiben közvagyon értékesítünk, abból közvagyon teremtünk. Tehát közvagyon értékesítése esetén ne kezdjük működésre fordítani, ne egyéb fejlesztésre vagy szolgáltatás igénybevételére folyjon! Tehát közvagyon értékesítésekor nagyon fontos, hogy közvagyon teremtése történjen meg. Azt kell hogy mondjam, hogy az elmúlt kormányzati ciklusban a magyar államnak sikerült jelentősen megerősíteni ezt a jelenlétét a stratégiai vállalatokban. Engedjék meg - önök pontosan tudják, de azért -, hogy a sajtó számára is világossá tegyem, mire gondolok itt.

Szeretném kiemelni a Mol részvénytársaságjának megszerzését. Attól tekintsünk el, hogy üzletileg ez jó volt-e; szeretném kérni, hogy ebbe ne menjünk bele. Most tényként közlöm, hogy az a 20 százalékos feletti vagyónrész megszerzése mint a Mol vállalatban való stratégiai tulajdonszerzés, azt gondolom, fontos lépés volt. Ezt meg lehet ítélni, és majd a történelem meg is fogja ítélni, hogy jó döntés volt-e vagy nem. Ugyanígy kiemelném a Rába részvénytársaságjának a 100 százalékos megszerzését, ami azt gondolom, hogy költségvetési szempontból, gazdasági szempontból fontos mérföldkő volt. Szintén ilyen fontosnak érzem az E.ON földgázüzletágának megvásárlását is, hiszen azokat a folyamatokat, amiket a kormányzat elkezdett ezekben a stratégiai vállalatokban történő tulajdonszerzéssel vagy stratégiai vállalatok megszerzésével, egyszerűbb és gazdaságosabb folyamatokat tudtak elindítani.

Ami új dolog - sokak számára már ismert, de -, szeretném felhívni a figyelmet még az Antenna Hungária megszerzésére, amit 2014. május 30-án szerzett meg a kormány. Azt gondolom, hogy ennek is stratégiai jelentősége van. Ez mind azért volt fontos, mert - nem szeretek nagyon politikai dolgokat felhozni egy ilyen szakmai meghallgatáson, de egy dolgot engedjenek meg nekem: azt gondolom, hogy a 2013. január 1-jétől megindult rezsicsökkentés megvédéséhez, folytatásához ezeknek a stratégiai elemeknek a megszerzésére igenis szükség volt.

Van még egy nagyon fontos momentum, amit mindenképp szeretnék kiemelni, főleg itt, ennél a bizottságnál. Mind a két bizottságnál felvetődött, de azt gondolom, itt hangsúlyosabban kell erről beszélnünk: a MÁV-val kapcsolatos szerkezeti

átalakításról. Úgy szoktam mondani, hogy a MÁV szerkezeti korszerűsítése. Hiszen tudjuk, hogy a MÁV-csoporton belül jelentős átalakítások történtek: egy trakcióba mentek össze vagy kerültek összevonásra a MÁV-hoz tartozó gazdasági társaságok, aminek az lett az eredménye, hogy nagyon hosszú idő után a 2013-as üzleti évet eredményesen zárták ezek a vállalati csoportok a MÁV-on belül.

Azt gondolom tehát, hogy ez is azt mutatja, hogy igenis költségvetési szempontból is nagyon fontos volt ez az összevonás, ésszerűsítés, hiszen értelemszerűen ha egy vállalatcsoport nyereségesen működik... - amúgy, ha nem nyereséges, akkor a költségvetésből kell pénzt betenni -, akkor az a Költségvetési bizottság számára egyébként is pozitív érzéseket kell hogy keltsen. Hál' istennek ezen átalakulás után már kevesebb költségvetési pénz kell ezeknek a csoportoknak a finanszírozására.

Azt tudjuk, hogy a MÁV-nak működni kell, a MÁV személyszállítási tevékenységének folytatása nemcsak szakmai kérdés, hanem társadalmi kérdés is, hiszen tudjuk, hogy milyen sokan veszik ezt igénybe. Ezen belül ezt természetesen tovább kell pontosítani, és még hatékonyabbá kell tenni ezt a működést.

Nagyon fontos még az, hogy egységes kormányzati irányítás alá kell hogy tartozzon a kiemelt nemzeti közvagyon, tehát nagyon fontos, hogy egységes kézben kézen történjen. Hogy ez most a minisztériumban marad vagy nem, a statútumtörvény pontos ismerete után egyértelművé válik. Beszélgettünk a bizottsági tagokkal az elmúlt két meghallgatáson arról, hogy furcsa meghallgatás ez most egy picit, mert még nem tudjuk a statútumtörvény pontos végeredményét, hisz most még csak egy korábbi állapotból kiindulva tudunk fejlesztési elképzelésekről beszélni.

Nagy, lényegi változást nem várok azért a minisztériumnál. Azt gondolom, hogy a jelentősebb stratégiai dolgok itt maradnak, ezért nagyon fontos, hogy az egységes kormányzati irányítás alatt maradjon a kiemelt nemzeti közvagyon, hiszen ezzel tudjuk az ésszerűsítést és az ésszerűséget biztosítani.

Felvetődik az a kérdés - több bizottság is felvetette -, hogy ha már rezsicsökkentésről beszéltünk, akkor hogy gondolom én a nemzeti közszolgáltató társaságok rendszerét. Azt gondolom, hogy ezt az önkormányzati tulajdonban lévő társaságok bázisán kell kialakítani, és ennek a tartalommal történő megtöltése a következő feladat az elkövetkező négy évben.

Ugyanilyen kérdés lehet a társasági formában ellátott közfeladatok kérdése. Többen firtatták az előző bizottságokban, és azért teszem hátra ezeket a kérdéseket és spórolom meg, hogy nonprofit vagy forprofit feladatellátással rendelkező társaságokban gondolkodok én. Azt gondolom, hogy ezt a piac eldönti. Természetesen biztosítani kell, úgy gondolom, egy nonprofit gazdasági társaságot is, de ezt nem törvényi szabályozókkal kell elérni, hanem kifejezetten piaci szabályozókkal, és majd a piac eldönti. Értelemszerűen, aki drágábban adja, attól nem fogják venni, aki olcsóbban adja, akkor természetesen onnan fogják venni, és ezt majd a piac lerendezi. Ugyanígy mindenképp hangsúlyozni kell, hogy előkészítés alatt áll a közműszolgáltatási törvény, amely alapjaiban fogja megváltoztatni, illetve rögzíteni a magyar állam szerepvállalásának feltételrendszerét. Engedjék meg, hogy egy pár dolgot ebből kihangsúlyozzak.

Ugye, itt már említettem a stratégiai vállalatok megszerzését, az állami keretek közötti irányítás szempontjából ezek nagyon fontosak. Az említett cégeken belül mindenképp szeretném említeni a Főgáz megvásárlására történő erőfeszítéseket, a Fővárosi Csatornázási Művekkel kapcsolatos tárgyalásokat. Nagyon fontos, hogy ez itt semmiképp nem történhet erőből való tárgyalással. Ez csak és kizárólag piaci alapon működhet, a piaci felek közötti szabályos együttműködés reményében. Tehát itt

nagyon fontos, hogy semelyik fél erőfölényét nem próbálhatja kihasználni. Tehát azt gondolom, a következő tárgyalások folyamán ezeket mindenképp biztosítanunk kell.

Szintén szeretném kiemelni, és mondom, engedek kérdéseket, így igyekszem rövid lenni, hogy 2014 végén a vagyonelejtár véglegesedik, és innentől kezdve korszerű tulajdonosi szemléletű nemzeti ingatlangazdálkodási jogi és szervezeti feltételrendszer fog kialakulni. Azt gondolom, ennek pozitív hatásait 2014-2015 után fogjuk tudni érzékelni. Amire szinten hivatkozni szeretnék, azt látjuk, hogy itt az egységesítés mellett nagyon fontos az ésszerűsítés. Ennek eredményeként például a MÁV-csoporthoz tartozó ingatlan portfóliójában is további tisztítást kell végezni. Magyarul, ami nem odaváló, azt megfelelő szintű, nem biztos, hogy értékesítéssel, ki kell alakítani, hogy tulajdonba adással vagy más jogi formában, birtokba adással, tulajdoni haszonélvezettel kell megtenni. De egy biztos, az oda nem való vagy már nem használt állami vagyont akár önkormányzati, akár egyházi, akár egyesületi vagy nonprofit szervezetnek történő átadásával, nem tulajdonról beszélek, kell hasznosítani. Mindig azt szoktam mondani, hogy nincs annál rosszabb, mint egy nehezen megszerzett adóforintot rossz helyen elkölteni. Azt gondolom, ha olyan állami vagyont őrzünk, amit tudnánk hasznosítani, akkor az őrzésre fordított pénz rossz felhasználás, hiszen lehetne másként is. Tehát nagyon fontos ennek a profiltisztításnak a továbbvitele.

Amit még szeretnék hangsúlyozni, és most ennek nem a sportjellegű tendenciáit szeretném erősíteni, hanem kifejezetten a nemzeti vagyonba történő bevonását vagy kialakítását, hogy az MNV Zrt. nagyon sok saját beruházást végez most. Szeretném kiemelni az FTC stadion beruházását, ami kifejezetten és nagyon fontos, hogy az MNV Zrt. keretében történő beruházás, vagy ugyanígy fog megépülni az új kongresszusi központ is.

Amit még szeretnék elmondani, és utána átadnám a bizottság tagjainak a kérdések lehetőségét, az a Költségvetési bizottság számára fontos az a tény. Hivatkoztunk arra, hogy eddig nagyon nagy pénzeket kellett beletenni olyan, például a MÁV-csoporthoz tartozó cégekbe, amelyek a több tíz-, húsz, akár százmilliárd forintot is elérték. Engedjék meg nekem, hogy kiemeljek egy számadatot, nem fogom önöket untatni, hogy 2011-ben 166 milliárd forintot kellett úgymond közpénzből beletenni a vasúti személyszállítások szolgáltatásokkal nem fedezett költségébe, a hitem szerint hatékony átalakításnak köszönhetően ez a szám 20 milliárd forinttal csökken, tehát az idén már csak 146 milliárd forintot kell beletenni. Azt gondolom, ez is nagyon nagy szám, természetesen van még hová fejlődni, de nagyon fontos, hogy a tendenciát mindenki érezze. És még egy számadatot hadd mondjak önöknek, hogy a MÁV-csoport cégeinek adózás előtti eredménye 7 milliárd forint volt, a korábbival szemben, amikor nemhogy eredménye nem volt, hanem inkább veszteséggel zárult. Ez is nagyon fontos.

Még egy dolgot szeretnék kiemelni, a Volán-társaságok kérdését. Az is nagyon fontos, hogy a Volán-társaságokon belüli hatékonysági átszervezés miatt el tudjuk azt mondani, hogy 2012 óta nem kellett további finanszírozás. Tehát ugyanazon a finanszírozási szinten látják el feladatukat, nem kellett emelni a finanszírozást. Tehát minden évben el tudtuk ezt végezni.

Tekintettel arra, hogy nagyon előrehaladt az idő, felvázoltam, hogy miről beszéltem volna. Nyugodtan kérdezzenek, ha úgy gondolják, hogy pár dologra még kíváncsiak. A vagyongazdálkodás vonatkozásában a PPP-projektekhez való kormányzati viszony mindenki számára ismert, az előrelépések is, a patthelyzet is. Mert volt gyakorló jogászként tudom, hogy a PPP-projektek vonatkozásában sajnos a jogi lehetőségeink nullára csökkentek. Tehát már nem tudom megtámadni feltűnő értékáránytalanság vagy egyéb jogcímen, hiszen ezek nem semmisségi, hanem

érvénytelenségi jogok lettek volna. A határidő túllépése miatt ebben már nem is tudunk lépni. Értelemszerűen piaci alapon kell ezt is kezelni, de nagyon-nagyon sok milliárd adóforintba kerülnek a rosszul megszervezett PPP-projektek. Erről is nagyon sokat lehetne még beszélni. Vagy, azt kell mondjam, órák hosszat tudnék beszélni, bár lehet, hogy egy héttel ezelőtt még nehezebben ment volna, a Magyar Fejlesztési Bank Zrt. azon tevékenységéről, ami mind a költségvetést, mind a magyar gazdaságot érinti, az agrárfejlesztési, vállalkozási hitelprogramról, de az idő rövidsége miatt, ha megengedik, nem tenném.

Beszélhetünk az infokommunikációról, minden egyébről, tehát, ha megengedik, én itt befejezem, mert azt gondolom, sokkal érdekesebb az a párbeszéd, amit majd együtt fogunk folytatni. Elnök úr, köszönöm szépen.

Kérdések, észrevételek

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr. Kérdezem a tisztelt bizottsági tagokat, hogy kinek van kérdése, észrevétele. Schmuck alelnök asszony máris jelentkezett. Parancsoljon!

SCHMUCK ERZSÉBET (LMP): Köszönöm szépen. Akkor a kérdéseket megint én kezdem. Tekintettel arra, hogy nem ismerjük a minisztérium feladatkörét, miniszter úr felvezetéséből azt gondolnám, hogy ez egy vagyongazdálkodási, vagyonpolitikai minisztérium lesz. Jó lett volna, ha kiderült volna a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumról, hogy milyen viszonya lesz az európai uniós forrásokhoz. Hiszen tudjuk azt, hogy a fejlesztéseknek elsősorban az európai uniós támogatások biztosítanak forrást. És jó lett volna arról is többet hallani, hogy milyen közlekedéspolitikai célkitűzései, elképzelései vannak miniszterjelölt úrnak. Ugyanígy marad-é, hogy elsősorban majd a sztrádák, autópályák kapnak prioritást, vagy netalán tán itt lesz változás. Ugyanígy jó lett volna hallani az energiapolitikai célkitűzésekről is. Feltéve, hogy az energia területe a minisztériumhoz tartozik. Szeretném megkérdezni azt, hogy vajon miből kívánja majd a fejlesztéseket a minisztérium megvalósítani, ha az uniós forrásokat alapvetően a Miniszterelnökség magához vonja.

A közlekedéssel összefüggésben mi azt gondoljuk, nagyon fontos, ha a kistelepüléseken, vidéken élők problémáit nézzük, a különböző kistérségekben a települések közötti közlekedés biztosítása. Nem tudom, ön Kisvárdán élt és él, akkor valamennyire ismeri a kistelepüléseket összekötő utak problémáját, amit úgy lehet jellemezni, hogy luk luk hátán, állandó a toldozgatás, foldozgatás. Erre vajon szánnak-e forrásokat, mert ha ezen nem változtatunk, akkor szőlámok maradnak, hogy egy kistérségben a gazdálkodást és a kis- és középvállalkozók helyzetét is javítani kell, illetve az itt élők életminőségén is javítani lehessen.

A másik az energiához kapcsolódó kérdéskör. Vajon lesznek-e források és mennyi pénzt szándékoznak költeni a következő ciklusban a családi házak energiatakarékossági és zöldberuházásainak támogatására. Megkérdezném ehhez kapcsolódva: ha néhány szót szólna az energiapolitikai fő célkitűzéseiről, elképzeléseiről. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szakács képviselő úr jelentkezett. Neki adom meg a szót. Köszönöm.

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! Rögtön az egyetértésemet fogom kifejezni. Ez tényleg

furcsa meghallgatás, hiszen nem ismerjük még sem az ön feladatköreit, sem pedig a hatásköreit az ön által vezetett minisztériumnak. Én is most másodszor mondom el, hiszen itt is folyamatosan bizottsági meghallgatások vannak. Nyúlnánk mi szívesen a kormányprogramért is, hogy abból kérdéseket tegyünk föl a meghallgatandó minisztereknek, de hát az sincs. Éppen ezért a múltból, illetve a felvezetőből kell hogy merítkezzünk, hogy honnan tudunk mi kérdéseket föltenni.

Említette a rezsicsökkentést is, mert a mi álláspontunk ebben - és itt csatlakoznék alelnök asszony kérdéséhez is - ismert, ahol ezt lehetne egyébként sokkal igazságosabban, kevésbé adminisztratív úton, kevésbé agresszív módon, inkább fejlesztésekkel befolyásolni. Volt energiahatékonysági program, ami tényleg 30 és 50 százalék közötti megtakarítással járt úgy a lakóépületeknél, mint a középületeknél. Ez az energiahatékonysági program megállt.

Egy-két milliárd forintért egy-két napra nyitva lévő pályázatok voltak az elmúlt kormányzati ciklusban - jelentős önerővel. Mi látjuk, hogy az elszegényedő lakosság nyilvánvalóan ezeket a beruházásokat nem tudta megfizetni, ezért kérdezem, minekután a legolcsóbb energia a fel nem használt energia, sőt talán a meg nem termelt energia, mit kíván tenni a hazai lakóépületek energiafogyasztásának csökkentése érdekében? Várhatóak-e új pályázatok; esetleg európai uniós pályázatok vagy hazai források; és lesz-e zöldbank, amely fogja ezt finanszírozni?

A sajtóból időnként eltűnik, időnként megjelenik ennek a kérdésköre, de az önrész finanszírozása mindenféleképpen olyan fontos ügy, amely a lakóépületek tekintetében, úgy gondolom, meghatározza ennek a projektnek a sikerességét.

Ugyancsak - Délvidékről jövök, Baranyából jövök - nagyon sok képviselőtársam mondta azt, amit én is osztottam, hogy a zöldenergia mellett az alattunk lévő ásványkincsvagyon kiaknázására nyílnának lehetőségek, illetve a térségnek ez nagy kitörési pontja lehetne. Kérdezem én, hogy tényleg látják ezt a kitörési pontot, van-e ebben előrelépés? Egyelőre csak placeboakat látunk ebben, akár a vajúrképzésben, akár a területek megtalálásában.

Hogy visszatérjek a megújuló energia felhasználásához és annak az ösztönzőrendszeréhez. Az Orbán-kormány 2020-ig az Európai Unióban elvárt 13 százalék helyett 14,65 százalékot írt elő magának, hogy az energiák felhasználási arányában ez megújuló energiákból lesz. Nem beszélve arról, hogy az elektromos áram megtermelése tekintetében viszont ez az arány csökkent 2012-ben 2010-hez képest: 7,1-ről 6,27-re csökkent. Hogyan kívánják ösztönözni? Mely technológiákat vennék igénybe? Vannak-e ebben magyar fejlesztések, és mikor hirdetik meg az ehhez szükséges programokat?

Ugyancsak még az energiapolitikánál maradva. Nem világos a kormány politikája az EU tekintetében, hiszen az EU erőlteti az energiapolitikában a közös európai hálózatokat és a közös európai egységesülő energiapiacot. Ebben a tekintetben mi inkább egy nemzeti energiapiacban gondolkodunk és annak a versenyében. Kérem szépen, hogy ezzel kapcsolatban az álláspontját, illetve a kormány álláspontját mondja el nekünk.

A felvezetőjében említette elébe menve egy kérdésnek, de bennem kérdéseket nyitott ki nonprofit, for-profit kérdésben. A piac majd szabályozza, hogy nonprofit lesz, és ettől majd olcsóbb lesz. Ezt állította a miniszterjelölt úr.

A kérdésem az volna - hiszen közszolgáltatásokról beszélünk, ahol lássuk be, hogy a fogyasztó nem tud választani sem távhő tekintetében, sem az elektromosáram-ellátás tekintetében, nem beszélve arról, hogy mondjuk a hulladékgyűjtés tekintetében annyira nem tud választani, hogy ez egy kötelezően igénybe veendő szolgáltatás, hogy az ivóvíz- és a szennyvízellátásról ebben a tekintetben ne is

beszéljünk -, hogyan lesz itt piaci verseny? A regionális vízművek és a 200 ezer rákötéses vízművek esetében ezt a kérdést mindenféleképpen feltenném.

A vagyongazdálkodásról, amiről sokat beszélt ön, miniszterjelölt úr. A földgázágazat megvásárlása és megszerzése: már a földgázzal való kereskedés sajtója is ezt a kérdést feszegette és a letelepedési államkötvény tekintetében pedig nyilvánvalóan kinyílik ez a kérdés.

Azt megértettük, hogy önnek nincs offshore cége, és nincs is ehhez köze, viszont hogy látja azt, hogy ha az állam offshore-hátterű cégekkel üzletel? Mi lenne ebben a követendő politika? Hiszen az elmúlt időszakban kettő ilyen is napvilágot látott, amelyeket említettem.

A Mol-részvényekről: szerintem azt eléggé könnyen átugrottuk, hogy tekintsünk el attól, hogy ez jó vagy nem jó üzlet volt-e. Ez a magyar adófizetők pénzébe került. Stratégiai ágazat, de ha már nálunk van, akkor viszont meg kell kérdeznem, hogy mit tervez a Mol-részvényekkel, milyen árfolyammal, hiszen osztalékbevételel számol ebben a tekintetben?

Említette a MÁV-ot és a volánokat, ahol nyilvánvalóan látszik, hogy finanszírozási és szerkezetátalakítási racionalizálásra lesz majd szükség, ahogyan ön is mondta. Még egyet megkérdeznék: a közösségi közlekedésben lesz-e újra magyar légitársaság? Úgy gondolom, mind az utazóközönség, mind pedig a korábbi kormányzati bejelentések megalapozzák ezt a kérdést, illetőleg azt, hogy erre választ várjunk. Köszönöm szépen. Első körben ennyit szerettem volna kérdezni.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Witzmann Mihály képviselő úr is jelentkezett, parancsoljon!

WITZMANN MIHÁLY (Fidesz): Köszönöm szépen a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Tisztelt Miniszterjelölt Úr! A közlekedési infrastruktúra fejlesztésével kapcsolatban szeretnék egy kérdést feltenni és ezzel élni, mielőtt azonban ezt megtenném, szeretnék alelnök asszony felvetésére reagálni, amely egyébként teljesen jogos és egyet is értek vele, hogy a vidéki úthálózat fejlesztése rendkívül fontos.

2013 óta Somogy megye útügyi miniszteri biztosaként tevékenykedhettem, és arról tudok beszámolni, hogy hosszú évek jogos igénye vált valóra vagy indult el legalábbis a tavalyi esztendőben azzal, hogy utak, államilag fenntartott közterületi, állami útjaink újulhattak meg, illetve rekonstrukciójuk készülhetett el, történhetett meg. Ez a mi megyénk esetében azt jelenti, hogy - a közelmúltban befejezett, jelenleg is folyamatban lévő és a közeljövőben befejezett beruházásokat, illetőleg induló beruházásokat összeadjuk, akkor Somogy megyében több mint 110 kilométer út épülhet meg vagy út felújítására kerülhet sor, ami az állami fenntartású utak számosságát tekintve ugyan még mindig kevés - mert körülbelül 650-et kellene felújítani -, de a 110 pont 110-zel több, mint ami előtte hosszú évekig volt.

És sajnos a 2010 előtti kormányok idején a vidéki infrastruktúra, a vidéki közlekedés, a vidéki úthálózat felújítására, rekonstrukciójára nem került egyetlenegy fillér sem elköltésre, legalábbis nem a mi térségünkben, ezért nagyon örülök és ezzel egyetértek egyébként, hogy ezt fejleszteni kell a jövőben is. Bízom benne, hogy erre lesz lehetőség.

A másik örömteli hír szintén a somogyi térségből, választókerületemből érkező, hogy végre hosszú évek igénye válhat valóra, hiszen a dél-balatoni vasútfejlesztés elindulhat a közeljövőben. Ezt ez úton is köszönjük, és kérjük a további segítséget és támogatást, hogy az egész Balatont körül ölelő közlekedési vasúti infrastruktúra fejlesztésére sor kerülhessen.

A kérdésem pedig az autópályákra vonatkozik. Van-e arra reális remény, elképzelés, illetve konkrét terv, hogy a autópálya-építkezések - hiszen mégiscsak az ország fő közlekedési artériájának egyik fő mozgató elemei - folytatódhatnak, amelyek az országhatárokig való elérését biztosíthatják az autóközlekedésnek az autópályákon a jövőben. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Más jelenetkezőt nem látok. *(Jelzésre:)* Bocsánat, úgy látom, Szakács képviselő úrban maradt még kérdés, parancsoljon!

DR. SZAKÁCS LÁSZLÓ (MSZP): Igen, elnézést kérek érte. A nemzeti közszolgáltató vállalatok rendszerét az önkormányzati cégek bázisán képzelem el, ugye, ezt mondta exozójában a miniszterjelölt úr. Szeretném megkérdezni, hogy az önkormányzatoknál ez vagyonevonással is járna-e, üzemeltetési szerződések elvonásával járna-e. Itt futó európai uniós projektek vannak, amelyek előírtak bizonyos éven keresztül üzemeltetési kötelezettséget. Nem utolsósorban itt fejlesztési hitelekéről is van szó, amiket ezek a cégek most is fizetnek. Ebben lesz-e olyan változás, hogy nonprofit, for-profit, illetve a piac megregulázása érdekében lesz-e hatósági áras ivóvíz, illetve szennyvíz, hiszen ezt folyamatosan írja a sajtó.

Egy másik kérdés maradt még bennem a vállalkozásfejlesztés ügyében. Azt láttuk korábban is, hogy a start-up vállalkozások jól tudnak szerepelni a közbeszerzéseken. Terveznek-e ezzel kapcsolatban bármilyen fajta előnyhöz juttatást, illetve valamilyenfajta egyensúly megtalálását, hogy 500 ezer forintos kft.-k sok milliárdot nyernek, vagy esetleg valamilyenfajta referenciát előírnak, és milyen átláthatósági szabályok lesznek még a közbeszerzésekben. Bocsánatot kérek, ez még bennem maradt.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Nekem egy kérdésem van miniszterjelölt úrhoz. Ez a MÁV átalakításával függ össze. Ismert, hogy a MÁV mint egy hatalmas magyarországi vállalat, rendelkezett, illetve rendelkezik a mai napig lakótelepekkel is. Ilyen lakótelep van Kőbányán is. Ennek a kérdésében lényegében konszenzus volt eddig, és örülnék annak, ha ez a konszenzus fenn is maradna a kormány, az önkormányzat, illetve az önkormányzati frakciók között. Még egyszer mondom, nincs ez ügyben politikai vita. Miután úgy tűnik, hogy ezen a MÁV-telepen megállt az idő, hiszen fejlesztéseket már senki nem folytat, a konszenzus lényege az, hogy a kormány, különböző technikai lépések sorozatával, ezt a MÁV-telepet átadja Kőbánya önkormányzatának, és ebből önkormányzati lakások válnak. Miközben ez ügyben megvan az egyetértés, a bürokrácia útvesztői kiszámíthatatlanok, és iszonyú lassú, több ciklus óta húzódik a végrehajtás. Eközben olyan anakronisztikus, felháborító jelenségek is tapasztalhatók, hogy miközben a megegyezés megvan szóban, a szándékok tekintetében azonosság van, aközben a MÁV a maga bürokratikus rendszerén belül mindazokat a lakókat, akik azóta már nem MÁV-alkalmazottak, mert az élet így hozta, elkezdte kilakoltatni, lényegében távozásra felszólítani.

Azt kérdezem miniszterjelölt úrtól, hogy tud-e az ügyben hathatós lépéseket tenni, hogy ez a végtelennek tűnő történet egyszerűen és gyorsan, mindenki, elsősorban az ott élők megelégedésére megoldódjon. Hiszen, ha mindenki egyetért a megoldásban, őszintén szólva nehéz belátni, mi lehet az akadálya annak, hogy ez nem történik meg. Köszönöm szépen.

Úgy látom, hogy más kérdés nem merült fel. Parancsoljon! Öné a szó.

Dr. Seszták Miklós válaszai

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm, elnök úr. Ha megengedi, az ön kérdésével kezdeném, már csak azért is, mert egy picit konkrétabb, nem általános, és erre konkrétan tudok válaszolni. Nem a megoldásra, de egy dolgot biztosan ígérhetek, hogy amennyiben a parlament bizalmából meg a miniszterelnök úr bizalmából miniszter leszek. Én a gazdasági életből jövök, és tőlem semmi nem áll messzebb, mint ha egy dolgot nagyon hosszú idő alatt akarnak elvégezni. Az ügyvédnek az a feladata, hogy a megbízó problémáját egy-két-három nap alatt meg kellett oldani. Ahogy ezt most elmondta elnök úr, tényleg csak a bürokrácia útvesztőjében megfeneklett jogi aktus, ha ilyen csúnya terminus technicus-szal éljek. Azt gondolom, ezt záros határidőn belül le tudjuk zárni, ebben megfelelő módon tudunk majd együttműködni. Keressen nyugodtan, és szerintem, ami a minisztériumom, ha odakerülök és a statútum alapján itt is marad, akkor nem lesz akadálya annak, hogy ebben érdemi lépést tudjunk tenni.

Ha megengedik, megpróbálok nagyon S.O.S ütemben válaszolni a kérdésekre. Itt felvetődött, hogy van-e, nincs-e kormányprogram, mihez nyúlunk. Csak annyit szeretnék mondani, hogy ez a meghallgatás az én alkalmasságomról szól. Tehát minden kérdésre fogok válaszolni, amennyire tudok, de érdemes hangsúlyozni, hogy nem a még meg nem alakult kormány kormányzati programját kellene bemutatnom, mert azt nem tudom, még ha akarnám sem, legjobb tudásom szerint, hanem itt az én alkalmasságomat kell bemutatnom. De azt gondolom, azzal meggyőzőm önöket az alkalmasságomról, hogy ezekre a kérdésekre megpróbálok válaszolni, még ha nem is biztos, hogy minden vonatkozásukban idetartoznak. Azt szeretném hangsúlyozni, hogy ez a minisztérium nemcsak vagyongazdálkodási minisztérium lesz. Azért emeltem ki az elején, vagy azért beszélek inkább a vagyonról, mert a Költségvetési bizottság témakörébe talán ezt tartottam beleillőnek. Azt mondom, és abban is hiszek, hogy a minisztérium jelentős átalakuláson nem fog keresztül menni. Itt marad az energetika, a vagyon, az infrastruktúra, és mondhatnám a többi, államtitkársággal lefedett részt. Azt gondolom, inkább bővülni fogunk, nem csökkenni. Csak azért beszéltem kifejezetten a vagyonról.

De itt rögtön megkérdezte képviselőtársam, hogy lesz pénz az NFM-ben, hiszen minden EU-forrás a Miniszterelnökségre megy. Hangsúlyoztam a többi bizottságban, és itt is szeretném hangsúlyozni, hogy hitem szerint a kormányzati struktúra nem egy alá-fölérendeltségi struktúrát fog feltételezni a minisztériumok között, hanem mellérendeltséget. Tehát nem az a lényeg, hogy én kitalálok valamit, és majd nekem oda kell mennem alázatatosan bármely minisztériumhoz, hogy ugyan már, adjál ehhez pénzt, hanem együtt leülünk, kitaláljuk az elképzelést, ő kitalálja a forrást, és mintegy közös hajóban evezve előre tudjuk vinni. Úgy szeretném irányítani ezt a minisztériumot, hogy mellérendeltségi viszony legyen a minisztériumok között, és a pénzforrás átadása ne hierarchikus módon történjen.

A kistelepülések viszonyáról több kérdés is érkezett. Elmondtam ott is, hogy nálam messzebb miniszter Budapesthez nem nagyon élhet, mert aki nálam messzebb lakik, már átment valamelyik határon, mert Kisvárdra, ha az egyik úton megyek, 288 kilométerre, ha a másik úton megyek, 292 kilométerre van, és az ország nem olyan széles, hogy ezt nagyon úberelni lehessen. Tehát, ha valaki tudja a kistelepülések és a vidék problémáját, az én vagyok, és én át is érzem, hiszen már 44 éve lakom ezen a területen. És csak a választókerületemben 43 település van, de van itt olyan képviselőtársunk, akinek ennél sokkal több. Pontosan látjuk a kistelepülések problémáját.

Felvetődött a kérdés, és ez már tárcakérdés lesz majd, mi lesz az önkormányzati utakkal, a fejlesztéssel, mert eddig nem volt rájuk pénz, csak az állami utakra. Azt gondolom, ezt mindenképpen meg kell oldani. Most az a speciális helyzet van, és szerintem itt a közmunkaprogram tud majd segíteni, mert ki kell tágítani a közmunkaprogram lehetőségeit, hogy ne csak betonfelhasználást tudjon végezni a brigád, hanem, mondjuk, meg tudja csinálni egy bekötő út aszfaltozását is. Tudom erre a válaszokat, hogy hogyan lesz ehhez eszköz, de ezt kell kidolgozni. Azt gondolom, a közmunkaprogram lehetőségét meg kell nyitni, hogy ne csak betonfeldolgozás legyen, hanem aszfaltcsík terítése és kátyúzás is. Ekkor nem fog előállni az a furcsa helyzet, hogy nagyon szép járda van, de rosszak az utak. Azt gondolom, a közmunka bevonása mindenképp fontos lehet. Mindenképpen szeretnék olyan forrást találni erre, hogy az önkormányzatok eljussanak oda, hogy saját útjaikat pályázati forrásból meg tudják csinálni. 2010 óta nincs ilyen, ha jól emlékszem, 2010-ben talán volt még korábbról átnyúló. Azt gondolom, mindenképpen itt az idő, hogy ebben lépéseket tegyünk.

Kérdés jött a családi házak hatékony energiaátalakításáról. Nem azt mondom, hogy nyitott kapukat dönget, de közös oldalon állunk, mert egyértelmű kormányzati, és ha miniszter leszek, minisztériumi cél is az, hogy ne csak a panelprogramok legyenek sikeresek vagy sikertelenek, ezen lehet vitatkozni, hanem igenis a magyar lakosság 60-70 százalékát képviselő családi házas övezetek energiahatékony korszerűsítésére is meg kell találni a pályázati forrást. És nem 30 százalékos önerővel, mert az biztos, hogy ha most megkérdeznénk 10 embert, hogy ki akar energiahatékony felújítást a lakásában, 9 biztos azt fogja mondani, hogy ő, egy csak azért nem, mert nincs otthon. De ha megkérdezi, hogy mennyi önerő kell, és mennyi a megtérülés, akkor már azért többen visszakoznának. Tehát ezt az arányt kell megtalálni, olyan forrás, olyan önerő, olyan támogatás kell, hogy az ár-érték arány megfelelő legyen.

És itt rögtön hozzá is tudom kapcsolni, mert volt olyan kérdés, hogy energiapolitika stb. Azt gondolom, hogy olyan szintű beruházásokat kell támogatni, és erről - Attilára nézek - szó volt, hogy esetleg olyan napelemgyár épül az ő környékén, amely igenis komoly áttörést tudott volna okozni ezen a piacon. Mert itt sokszor nem is az akarat, hanem a drága eszközbeszerzés növeli meg a költségeket. Azt gondolom, hogy ezeket kell növelni.

Felvetődött, hogy mondjak az energiapolitikáról néhány szót. Mondom, azért nem mondtam, mert nem szakbizottsági szinten éreztem, de szívesen válaszolok. Azt gondolom, hogy az energiasztratégiai program nagyjából az irányt megmutatja. Van az úgynevezett mix - így hívják szakzsargonban -, tehát atom-, szén- és zöldenergia mixét kell megfelelő módon megtalálni. Köszönöm, hogy Paks ügyébe nem mentünk bele, hiszen az nem ennek a bizottságnak meg nem is a rendelkezésre álló 3 percben történő vitafórum lehetősége. Azt gondolom, hogy mind a háromnak a mixét megfelelően kell megtalálni.

Szó volt itt a megújulóenergia-hasznosítás százalékos arányáról, igen. Tizenhárom a törvényi előírás, az EU-s előírás, 14,65-öt vállaltunk, és arról be kell számolnunk, hogy legyünk őszinték és ennyiben legyünk pozitívak, míg ha tudom, hogy ott azért van elmaradás, hiszen nemcsak a szabályzatokat kell átalakítani ebben, hanem az emberekben a gondolkodást is. Nem elég csak piaci alapon tekinteni a zöldenergiát. Tehát azért '12-ben elértük a 9,6 százalékot, ami már meghaladja az arányos százalékos teljesítést, de tudom, hogy van lemaradás - ez inkább biomasszából eredő és nem villamosenergia-termelésből -, azt gondolom, hogy ezek a kihívások, amiket majd kezelni kell.

Felvetődött a zöldbank kérdése. Ez egy nehéz kérdés, mert minden olyan intézmény, ami pénzügyi tevékenységet végző - és megpróbáljuk belehozni nem a politikát, nem az üzletet vagy a magánmegtakarítást, az mindig okozhat problémát. Én nem tartom elvetemült ötletnek, de a realitását tekintve gyakorló gazdasági szakemberként azt kell mondjam, hogy nem biztos, hogy holnap fog alakulni Magyarországon zöldbank, de most nem kormányvéleményt mondok, hanem magánvéleményt, tehát inkább gazdasági szakemberként a véleményemet.

Azt gondolom, hogy ettől talán inkább nagyobb esélye van az önerő vonatkozásában nem a banki szféra, hanem a beruházók oldaláról. Ha azt mondom, hogy a beruházónak adok finanszírozást, és ő adja tovább akár az önerőt, ő finanszírozza meg ilyen szinten is, nem a lakos, abban több lehetőséget látok, mert az csak egy szegmens. Van egy vállalkozó, odamegy egy városba, 3 utcában csinál energiahatékony beruházást, és ő megállapodik a lakossal, hogy megtakarításból fogja finanszírozni a törlesztőrészletet. Nem pénzügyi, hangsúlyozom, nagyon fontos, hogy nem pénzügyi műveletekről van szó, hanem inkább finanszírozási műveletekről, de nem banki műveletről. Talán ezt életképesebbnek találom, de önmagában a zöldbank lehetősége mint elméleti lehetőség szerintem nem kizárt, de gyakorlatilag kevés esélyt látok arra, hogy ebben érdemi lépés történjen.

Felvetődött a hulladékgazdálkodás kérdése. Már csak azért is tudok rá válaszolni, habár a tárcánk elég távol áll most még a hulladékgazdálkodástól és az én információim szerint nem is hozzánk fog kerülni, tehát ez marad a statútumtörvényben, de mint kisvárdai képviselő abban a szerencsés vagy szerencsétlen helyzetben vagyok, hogy kommunális hulladéklerakó van Kisvárdán, tehát pontosan érzem és tudom az ebből eredő nehézségeket, és azt gondolom, nagyon sok önkormányzati képviselő vagy polgármester ül itt és ők is pontosan tudják az ebből folyó dolgokat; igenis itt valamit csinálni kell.

Egy biztos: ez egy olyan szolgáltatás, ami nem választási kérdés. A szemetet el kell szállítani. Nem lehetünk Nápoly, ahol több hónapig nem vitték el a szemetet, és tényleg vannak olyan szolgáltatók, akik most bizonyos gazdasági folyamatok miatt nem tudnak nyereségesen működni, sőt, nem hogy nyereségesen, inkább veszteségesen.

A kormányzat kész arra, hogy ezt a kérdést rendezze. Természetesen amennyiben nem tudunk szerződéses alapon megállapodásra jutni, akkor azért van lehetősége a kormánynak arra, hogy szolgáltatót jelöljön ki, és fel vagyunk készülve arra is, hogy semmilyen település nem fog ellátatlanul maradni, tehát értelemszerűen ha kell, akkor egyéb technikai eszközökkel lesz ez a kérdés megoldva. De én azt gondolom, hogy ezt gazdasági alapon is lehet majd rendezni.

Mi volt még? Az ásványkincsek kérdése is felvetődött. Azt gondolom, hogy a szén, a bányászat kérdéséről megint órák hosszat tudnánk beszélni. Egy biztos: a 2500 méter alatti geotermikus energia hasznosítása vonatkozásában vannak pozitív előrelépések, például a visszasajtolás és megint mondom, érintett vagyok mint kisvárdai városvezető, aki szintén érintett ilyenben, tehát erről is órák hosszat tudnék beszélni, de idő hiányában nem tenném. Igenis nagyon fontos, hogy ezt is megfelelő szinten kezeljük, mint a bányászat kérdését.

Szívesen állok rendelkezésére, ha gondolja, más keretek között. Kíváncsi is vagyok a véleményére úgy is mint baranyai képviselőre, hiszen ha valahol ez érintheti az ott élőket - Komlót és környékét - örömmel veszem a tanácsát e vonatkozásban, hiszen Kisvárdá és Baranya nagyon messze van, még ha nem is nagy a városunk, de mások az adottságok. Örömmel veszem, ha keres ebben az ügyben, és természetesen meg fogjuk tudni csinálni.

Kérdés volt az offshore-hátterű cégek állami szerepvállalása. Azt gondolom, hogy a kormányzat szándéka egyértelmű: offshore-hátterű cégek közpénzhez nem juthatnak. Szeretném pontosítani azt, hogy nagyon sokan keverik az offshore-t - lehet, hogy érdemes lenne egy magyarázatot adni, hogy mit tekintünk offshore-cégnek. Csak megkérdezem, hogy egy ciprusi, EU-s, bejegyzett, tényleges tulajdonossal rendelkező cég offshore vagy nem? A jogszabály szerint nem offshore, hiszen minden offshore-kritériumtól eltér, tudom a tulajdonosi hátterét, ráadásul EU-s országban van, tehát ilyen szinten sem az.

Azt gondolom, hogy szerintem amiket felhozott példaként - nem tudom a részleteket -, ha van ilyen jellegű külföldi tulajdonszerzés, az csak ilyen lehet, tehát magyar tulajdonú, külföldön bejegyzett gazdasági társaság. Itt inkább fogalomzavar lehet, de mondom, nem tudok konkrétumot, tehát ebből nagy dolgot nem tudott meg. A kormányzati szándék egyértelmű: offshore-hátterű, hangsúlyoznám, offshore-hátterű - tehát Man-szigeteki meg panamai -, tényleges tulajdonosi körrel nem rendelkező, névleges tulajdonnal, tulajdoni háttérrel rendelkező cég ne kapjon állami megrendelést, ne kapjon közpénzt. Ezt 100 százalékig támogatom én is, és a kormányzat egyértelmű ebben a kérdésben.

Felvetődött az autópálya kérdése. Szépen ki van nekem gyűjtve, hogy M3, M30, M34, M6 - idő hiányában engedd meg, hogy ne részletezzem, de egy nagyon fontos dolog van és egy mondattal le tudom zárni. A vagyonnál mondtam, hogy mi a cél, itt is van egy nagyon fontos cél: az országhatárokat minél hamarabb elérje autópálya. Értelemszerűen beszélhetnénk Vásárosnaményről, Baranyáról - tudnánk mondani - Besztercebányáról, az M2 fejlesztéséről és bármiről. Ez tehát nagyon fontos, hogy az a határozott kormányzati cél, hogy minél hamarabb elérje az országhatárt, hiszen ez stratégiaileg, gazdaságpolitikailag mindenképp érintett.

Van még egy nagyon fontos, és üzenem a békéscsabaiaknak, hogy azért bízzanak benne, hogy egyszer eljön az M44 megváltása is. Nagyon fontos kormányzati szándék az, hogy a megyeszékhelyek vonatkozásában szintén legyen gyorsforgalmi bekötés ezekhez az autópályákhoz, hiszen tudjuk, hogy a vérkeringést mindig végig csak a megyeszékhely adja. Egy-két megye kivételével azért ez így van, tehát nagyon fontos, hogy az úthálózat vonatkozásában nagyon fontos lépést tegyünk, hogy bekötésre kerüljön.

Vállalkozásfejlesztés, közbeszerzés. Ha az embernek 20 évből szakterületet kéne megtalálni, hogy mit csinált 20 év alatt jól vagy rosszul, azt majd ha a megbízók, az ügyfelek eldöntötték, kiderül - egyrészt adójog, másrészt közbeszerzés. Tehát pontosan tudom, hogy mik azok a folyamatok, amikhez nagyon hozzá kéne nyúlni. Az más kérdés, hogy a 2014-es EU-irányelv miatt, ami 3 fázisúvá teszi a közbeszerzést, úgyis hozzá kell nyúlnunk ehhez a közbeszerzéshez, tehát úgy gondolom, hogy nagyon hamar a közbeszerzési törvény teljes felülvizsgálata szükséges, és pont azokat a dolgokat, amiket említett, hogy fedezettel nem rendelkező, referenciával nem rendelkező cégek hogy vehetnek részt vagy hogy nem vehetnek részt ezeken a pályázatokon, ez a következő jogszabályalkotás feladata lesz. Higgyc el, a fejemben megvan a megoldás. Azt nem tudom, hogy könnyen fog-e menni, hiszen nem egyszerű helyzet, de jogi értelemben azért tudjuk a kivezető utat, ennek a gyakorlati megvalósulása meg talán a jövő zenéje.

Még volt egy ilyen, hogy a nemzet közműszolgáltató önkormányzati bázison történő alapítása bármilyen vagyonelevonást jelent-e. Nem, ezt határozottan tudom mondani, hogy nem ez a cél. Azt gondolom, a bázis egy közös együttműködésben testesülne meg. Ez nem privatizációt, elvonást vagy tulajdonba adást jelent, hanem közös együttműködést arra a vagyona alapítva. Itt ez volt a kulcsszó talán. Ha

valakinek nem válaszoltam, utána nagyon szívesen állok rendelkezésükre. Elnök úr, köszönöm szépen, be is fejeztem.

Döntés a miniszterjelölt alkalmasságáról

ELNÖK: Köszönöm szépen, miniszterjelölt úr. Van-e olyan képviselő, aki nem kapott választ a kérdésére. *(Nincs jelentkező.)* Nincs.

Ahogy az előbbi meghallgatás során, itt is a szavazásnál hangsúlyoznom kell, hogy amikor egy miniszterjelölt alkalmasságáról döntünk, nem egyszerűen a személyes kvalitásáról van szó, hiszen akkor nem lennének többek egy egyszerű vizsgabizottságnál, hanem annak a politikának az értékeléséről is, amire az adott miniszterjelölt vállalkozik. És adott esetben a különböző frakciók és képviselők között ez ügyben akkor is lehet nézeteltérés, ha egyébként a személyes kvalitásokat nem vitatják. Ezt előre szerettem volna bocsátani. *(Dr. Seszták Miklós: Köszönöm szépen.)*

Mindezek ismeretében, ha további kérdés vagy észrevétel nincs *(Nincs jelentkező.)*, kérdezem a bizottságot, ki tartja Seszták Miklós miniszterjelölt urat alkalmasnak a poszt betöltésére. *(Szavazás.)* Tíz igen. Ki az, aki nemmel szavaz? Három.

Megállapítom, hogy a bizottság 10 igen szavazattal, 3 nem ellenében miniszterjelölt urat alkalmasnak találta. Munkájához jó egészséget és sok sikert kívánok. Köszönöm szépen a részvételt.

DR. SESZTÁK MIKLÓS nemzeti fejlesztési miniszterjelölt: Köszönöm szépen, és elnézést, hogy ilyen gyorsan távozom, de a Gazdasági bizottsághoz át kell mennem. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Megértjük. Köszönöm szépen. Jelezném, hogy rövid technikai átmenetet követően a bizottsági ülés folytatódik, kérem a képviselő urakat, illetve a bizottsági tagokat, hogy ne menjenek messzire. Köszönöm. *(Rövid technikai szünet.)*

Az üzemanyagok árának csökkentésével kapcsolatos törvénymódosításokról szóló törvényjavaslat, valamint az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat tárgysorozatba-vételének tárgyalása

A technikai szünetet befejezettnek nyilvánítom, folytatjuk a bizottság ülését. Egy napirendi pont maradt hátra, ennek két része van. Tekintettel arra, hogy mind a két előterjesztés esetében az indítvány képviselője vagyok, ezért az ülés vezetését átadom Szűcs alelnök úrnak. Parancsoljon!

(Az ülés vezetését dr. Szűcs Lajos (Fidesz), a bizottság alelnöke veszi át.)

DR. SZŰCS LAJOS (Fidesz), a bizottság alelnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm. Tisztelt Bizottság! Az 5. napirendi pontban képviselői önálló indítványok tárgysorozatba-vételéről kell döntenünk. Az a) pontban az üzemanyagok árának csökkentésével kapcsolatos törvénymódosításról szóló, T/118. szám alatt benyújtott, a b) pontban pedig az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében az általános forgalmi adóról szóló 2007. évi CXXVII. törvény módosításáról szóló, T/119. szám alatt benyújtott javaslatról. Mindkét törvényjavaslat esetében jelen van Burány Sándor elnök úr, aki egyik jegyzője is a javaslatoknak. Úgyhogy átadom neki a szót a szóbeli kiegészítésre a benyújtott módosító javaslatokkal kapcsolatban.

Az előterjesztő szóbeli kiegészítése

BURÁNY SÁNDOR (MSZP), előterjesztő: Köszönöm szépen a szót. Egyben tenném meg az előterjesztői megjegyzéseimet, amennyiben ez lehetséges. Mind a két törvényjavaslat árcsökkentést szorgalmaz. Az üzemanyagok tekintetében az a törvényjavaslat alapvető célja, hogy az üzemanyag árában jelen lévő jövedéki adókat és egyéb technikai előírások miatt felmerülő költségeket, például a színezéssel kapcsolatos költségeket európai szintre szorítsuk vissza. Hiszen Magyarországon ezek az adók, illetve költségek az európai átlagot meghaladják. Korábban e tekintetben, még ellenzékben, volt a Fidesz-frakciónak is hasonló indítványa. Azt szeretnénk, ha ez ügyben most érdemben tudnánk támogatni ezt a törvényjavaslatot.

A második törvényjavaslat az alapvető élelmiszerek árának csökkentését célozza, az áfacsökkentésen keresztül. Emlékeztetném a tisztelt bizottsági tagokat, hogy a válság legrosszabb éveiben is volt még arra költségvetési forrás, hogy ebbe az irányba lépéseket tegyünk, és az általános forgalmi adó hatálya alól kivegyünk alapvető élelmiszereket, azok áfáját csökkentjük. Az elmúlt években, ahogy az előző napirendi pontban már utaltam erre, a társadalom kettészakadása sajnos felgyorsult és folytatódott, ezért még inkább indokolt, sőt, a korábbinál nagyobb mértékű áfacsökkentést javasolunk az alapvető élelmiszerek árának csökkentése érdekében. Hiszen ez az az általános, a családokat terhelő kiadás, amit egyszerűen nem lehet megúszeni, és amely minden egyéb intézkedés dacára áremelkedést produkált az elmúlt években.

Röviden tehát, mind a két törvényjavaslatnak az üzemanyagok, illetve az élelmiszerek tekintetében az árcsökkentés a célja. Köszönöm szépen a figyelmet.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Tájékoztatom a bizottságot, hogy a kormány részéről nem érkezett senki, aki a napirendi ponthoz hozzá szeretne szólni. Kérdezem a tisztelt bizottság tagjait, hogy van-e valakinek kérdése, észrevétele, véleménye. *(Nincs jelentkező.)* Ilyet nem látok, ezért a tárgysorozatba-vételről rendelek el szavazást.

Döntés a törvényjavaslat tárgysorozatba-vételéről

Először az a) pontban az üzemanyagok árának csökkentésével kapcsolatos, T/118. számú javaslatról. Aki támogatja a tárgysorozatba-vételt, kérem, most jelezze! *(Szavazás.)* Kettő. Aki nem támogatja? Tizenegy.

A bizottság 11 ellenszavazattal nem vette tárgysorozatba.

Most aki a b), az alapvető élelmiszerek árának csökkentéséről szóló, T/119. számú javaslatot támogatja, jelezze! *(Szavazás.)* Három igen. Aki nem támogatja? Tíz.

A napirendi pont megtárgyalásának végére értünk. Visszaadom a szót elnök úrnak.

(Az ülés vezetését Burány Sándor (MSZP), a bizottság elnöke veszi át.)

Az ülés bezárása

BURÁNY SÁNDOR (MSZP), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Tisztelt Bizottság! Napirendi pontjaink megtárgyalásának végére érkeztünk. Egy technikai bejelentést tennék. Korábban alelnök asszonnyal, alelnök urakkal konzultáltunk a bizottság ülésezésének rendjéről,

nevezetesen arról, hogy mikor tartsa általában a bizottság az üléseit. Szeretném önöket tájékoztatni arról, hogy amennyiben a napirendi pontok tárgyalását a házszabály hétfői napon lehetővé teszi, úgy a megtárgyalandó napirendi pontok bonyolultságától, sokaságától függően vagy 10, vagy 11 órára fogom összehívni a bizottság üléseit. Amikor a házszabály ezt a lehetőséget tiltja, a részletes vitára vonatkozó szabályok miatt, akkor az azon a héten megtartott utolsó plenáris ülésnapot követően napon reggel 9 órára fogom a bizottsági ülést összehívni. Ez lesz a rend. Őszintén remélem, hogy a jövőben a kormánytagok látogatni fogják nagyobb szorgalommal a bizottság üléseit, és tudnak álláspontot képviselni a különböző beterjesztett törvényjavaslatokkal kapcsolatban.

Köszönöm szépen a megjelenést, további szép napot, jó munkát kívánok mindenkinek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 12 óra 31 perc.)

Burány Sándor

a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Csoknyay Edit és Barna Beáta